

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การออกแบบภาพกราฟฟิคเคลื่อนไหวประกอบรายการมวย สิกวันทรงชัย

MOTION GRAPHIC FOR THAI BOXING

เลขที่.....
เลข..... **71516**
วัน,เดือน,ปี..... **- 9 พ.ศ. 2550**

b. **443221**
i.

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิสิตศิลป์ ภาควิชานิสิตศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบภาพกราฟฟิคเคลื่อนไหวประกอบรายการมวย ศึกวันทรงชัย

MOTION GRAPHIC FOR THAI BOXING

นายดำรง ทองคง

Mr.DAMRONG THONGKONG

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ *พรพรรณ หงษ์พรหม* วันที่ *10/4/49*
(อาจารย์พรพรรณ หงษ์พรหม)

หัวหน้าภาควิชา *อภิรักษ์ รักใหม่* วันที่ *10 เม.ย. 49*
(อาจารย์อภิรักษ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการ การออกแบบภาพกราฟิกเคลื่อนไหวประกอบรายการมวย
ศึกวันทรงชัย
MOTION GRAPHIC FOR THAI BOXING

ชื่อ นาย ดำรง ทองคง
สาขาวิชา นิเทศศิลป์
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2548
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ พรรณศรี ชูอารยะประทีป

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของโครงการนี้คือ การศึกษาหาแนวทางในการออกแบบสื่อโต้ตอบรายการโทรทัศน์ในรูปแบบภาพกราฟิกที่เคลื่อนไหวได้ โดยผู้จัดทำมีความคิดว่าภาพกราฟิกสามารถเคลื่อนไหวได้และสามารถถ่ายทอดเนื้อหาที่ต้องการสื่อสารกับผู้รับสื่อได้อย่างรวดเร็ว

โครงการนี้มุ่งเน้นเพื่อหาหนทางในการสร้าง ภาพกราฟิกเคลื่อนไหว ให้สามารถเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็ว โดยต้องหารูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ และคำนึงถึงพื้นฐานการออกแบบ ทั้งภาพประกอบ ตัวอักษร สี สัน และรูปทรงที่ใช้ ให้มีความสอดคล้องกับรูปแบบของรายการ เพื่อสร้างความน่าสนใจ ความแปลกใหม่ ทันสมัย และเรียกร้องให้ผู้รับสื่อเกิดความสนใจและติดตามรายการ

โดยผู้จัดทำได้เลือก รายการกีฬาประเภท มวย มาเป็นต้นแบบเพื่อพัฒนาให้เกิดรูปแบบที่ทันสมัย โดยเล็งเห็นว่า มวย เป็นศิลปะการป้องกันตัวของชาติ เป็นวัฒนธรรมที่ควรรักษา จึงจัดทำสื่อที่เป็นการพัฒนา และ ชักชวนให้กลุ่มวัยรุ่นเกิดความสนใจและนำไปสู่การรักษาและหวงแหนวัฒนธรรมของชาติขึ้นนี้

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์เล่มนี้สามารถสำเร็จไปได้ด้วยดี ก็ด้วยการทำการศึกษาอย่างต่อเนื่องและการทำงานที่ต้องทุ่มเทเวลาและแรงกาย และที่สำคัญศิลปนิพนธ์เล่มนี้จะไม่สำเร็จเลยหากไม่ได้คำปรึกษาจาก

อาจารย์ พรรณศรี ชูอารยะประทีป

อาจารย์ เสาวภา

อาจารย์ คาว

แรงงานและแรงใจจาก

คุณพ่อ คุณแม่

น้องทราย และน้องๆ

พี่แก๊ง น้าถึก

คอมพิวเตอร์แสนแข็งแรง

เพื่อนเปย พี่ท๊อค และเพื่อนๆที่ช่วยเหลือทุกคน

๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
- ความเป็นมาของ โครงการ.....	1
- กลุ่มเป้าหมาย.....	2
- วัตถุประสงค์ของ โครงการ.....	2
- ขอบเขตของ โครงการ.....	2
- เป้าหมายหลักของ โครงการ.....	3
- แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	3
- ขั้นตอนการทำงาน.....	4
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
บทที่ 2 การรวบรวมข้อมูล	
- ประวัติความเป็นมาของมวยไทย.....	5
- ประวัติความเป็นมาของไก่ชนในเมืองไทย.....	18
- ประวัติความเป็นมาของปลากัด.....	20
- แนวคิดเรื่องการสร้างสรรค์กราฟฟิกในโทรศัพท์.....	24
- เนื้อหารายการ “ คีวันทรงชัย “.....	30

บทที่ 3 วิเคราะห์ สรุปข้อมูล	
-	วิเคราะห์ส่วนประกอบรายการ.....32
-	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบรายการกับเนื้อหา.....33
-	แนวทางในการออกแบบ.....34
-	จุดประสงค์และแนวทางการออกแบบ.....35
บทที่ 4 ขั้นตอนการออกแบบ	
-	หลักในการออกแบบ.....38
-	แบบร่างขั้นที่ 1.....39
-	ข้อเสนอแนะและหนทางแก้ไข.....41
-	แบบร่างขั้นที่ 2.....42
-	ข้อเสนอแนะและหนทางแก้ไข.....43
-	ขั้นตอนการออกแบบตัวอักษร.....44
-	การออกแบบดนตรีประกอบ.....45
-	ทดลองทำภาพเคลื่อนไหว.....46
-	สรุปขั้นตอนการออกแบบ.....47
บทที่ 5 ผลงานจริง	
-	ภาพผลงานจริง.....48
-	ภาพกราฟฟิกเคลื่อนไหว.....49
-	ภาพกราฟฟิกโต้ตอบ.....50
-	ภาพกราฟฟิกอินเตอร์แอคทีฟ.....54
-	ภาพกราฟฟิกทำรายการ.....55
บทที่ 6 ประเมินผลโครงการ	
-	บทสรุป.....56
-	ข้อเสนอแนะ.....57
-	บรรณานุกรม.....58

สารบัญภาพ

ภาพจากรายการ “ ศีกวันทรงชัย “.....	30
แบบร่างที่ 1.....	39
การออกแบบขั้นที่ 1.....	40
การออกแบบขั้นที่ 2.....	42
ทดลองทำภาพเคลื่อนไหว.....	46
ผลงานจริง.....	48-55

ฉ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

การออกแบบภาพกราฟิกเคลื่อนไหวประกอบรายการโทรทัศน์ MOTION DESIGN OF THAI FIGHTING

ความเป็นมาของโครงการ

การสื่อความหมายทางกราฟิกนอกเหนือจากใช้ Shape (รูปทรงของ) Size (ขนาดตัว) Weight (ความหนาบาง) Color (สี) Space (การเว้นที่ว่าง) มาประกอบกันจนเกิดเป็นผลงานภาพสิ่งพิมพ์แล้ว การนำเสนอผลงานในรูแบบภาพเคลื่อนไหวก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถสร้างแรงดึงดูดให้กับผู้ที่พบเห็นผลงาน หากนำเทคนิคภาพเคลื่อนไหวมาใช้ในการออกแบบด้วยจะยิ่งสร้างมิติและความน่าสนใจให้กับงานทางด้านกราฟิกและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานอื่นๆ ได้อีกเพื่อเป็นประโยชน์และการพัฒนาการออกแบบ ในปัจจุบันสื่อทางโทรทัศน์ก็เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุด และสามารถส่งสารถึงผู้รับสารอย่างรวดเร็ว

โครงการออกแบบภาพกราฟิกเคลื่อนไหวนี้จะเป็นการออกแบบกราฟิกจากความรู้ทางทฤษฎีการออกแบบ โดยควบคุมให้กราฟิกและภาพเคลื่อนไหวมีความสัมพันธ์กัน ด้วยแนวความคิดในการเล่าเรื่องราวผ่านภาพและวัตถุที่เกี่ยวข้องกัน และ ตัวผู้จัดทำได้เลือกศิลปะการต่อสู้มวยไทยมาใช้เป็นหัวข้อหลักเพราะเล็งเห็นถึงความงามในการเคลื่อนไหว ในขณะที่มีความแข็งแกร่งอยู่ในตัวมันเอง ซึ่งสอดคล้องกับการทำภาพเคลื่อนไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มเป้าหมายหลัก

- ประชาชนชายหญิงผู้สนใจการแข่งขันและประชาชนทั่วไปอายุ 18-35 ปี
- นักออกแบบกราฟิก
- นักศึกษา

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาเกี่ยวกับมวยไทย ปลากัด ไก่ชนและนำเสนอการออกแบบในเชิงภาพกราฟิกเคลื่อนไหว
2. ศึกษาการสร้างภาพเคลื่อนไหวโดยอิงกับทฤษฎีการออกแบบภาพกราฟิก
3. ศึกษาและเสริมทักษะความเข้าใจในการออกแบบภาพเคลื่อนไหวในเชิงกราฟิก
4. การภาพกราฟิกที่มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายและสาธิต (Demonstrate) การใช้งานภาพเคลื่อนไหว โดยมีรูปแบบการนำภาพเคลื่อนไหวมาใช้งานจริงเพื่อสร้างจุดเด่นและเพิ่มความชัดเจนให้กับประเด็นการนำเสนอ

ขอบเขตโครงการ

ออกแบบภาพกราฟิกเคลื่อนไหวในหัวข้อการต่อสู้ในลักษณะไทยเพื่อใช้เป็นภาพกราฟิกเคลื่อนไหวเปิดตัวรายการโทรทัศน์ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ การต่อสู้แข่งขันหาผู้ชนะในเกมต่างๆ ดังคำว่า “ศึกวันทรงชัย”

เนื้อหาแบ่งออกเป็น

1. ภาพกราฟิกเคลื่อนไหวเปิดตัวรายการโทรทัศน์ ชื่อ “ศึกวันทรงชัย”
2. ภาพกราฟิกเคลื่อนไหวระหว่างดำเนินรายการ เป็นการบอกรายละเอียดของคู่ชก
3. ภาพกราฟิกเคลื่อนไหวหลังจบรายการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป้าหมายหลักของโครงการ

ศึกษาและทดลองการนำเสนอศิลปประการต่อสู้ ได้แก่ มวยไทย โดยใช้หลักแนวคิดของทฤษฎีการออกแบบนำมาประยุกต์สร้างความสัมพันธ์กับภาพเคลื่อนไหว เพื่อให้เกิดแนวทางใหม่ในการออกแบบกราฟิกเพื่อมาใช้เพิ่มความน่าสนใจและพัฒนางานออกแบบต่อไป

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. รวบรวมข้อมูล
 - แนวคิดในการออกแบบภาพเคลื่อนไหวเพื่อการใช้งาน
 - ตัวอย่างการใช้ภาพเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ
 - รวบรวมแง่คิดมุมมองในการใช้งานภาพเคลื่อนไหวของผู้มีประสบการณ์ในการออกแบบเพื่อศึกษาถึงปัญหาและวิเคราะห์หาข้อสรุปเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ
 - Xerox /scan ตัวอย่างหนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ ที่อธิบายเกี่ยวกับภาพเคลื่อนไหว หรือมีการออกแบบสาริต ให้เห็นการใช้งานในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการย่อ ขยายขนาดเพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลง
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
 - วิเคราะห์หลักการนำ ภาพเคลื่อนไหวมาใช้ในรูปแบบต่างๆ
 - หาแนวทางการออกแบบที่สอดคล้องกับทฤษฎีการออกแบบและส่งเสริมเนื้อหาว่าด้วยเรื่องมวยไทย
 - วิเคราะห์รูปแบบการจัดวาง การนำเสนอ เพื่อให้เหมาะกับเนื้อหาภายในภาพเคลื่อนไหว และผู้รับสารมากที่สุด
3. สรุปขอบเขตของโครงการ และลักษณะงาน โดยรวม
4. นำเสนอแบบร่างและทดลองทำภาพเคลื่อนไหว
5. ปรับปรุงแบบร่าง และภาพเคลื่อนไหวเพื่อให้ได้แบบที่สมบูรณ์ พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการทำงาน

1. เสนอหัวข้อพิจารณา อธิบายแนวความคิดเป็นไปได้
2. รวบรวมข้อมูล คัดเลือกข้อมูล และสรุปแนวทางการออกแบบ โดยรวม
3. เสนอแบบร่างครบทุกส่วน ข้อมูลเอกสารส่วนที่สำคัญ
4. เสนองานออกแบบ (ชิ้นงานจริง) และข้อมูลเอกสารทั้งหมด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เรียนรู้และเข้าใจรูปแบบการใช้งานภาพเคลื่อนไหว ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานออกแบบอื่นๆ ได้
2. เกิดทักษะจากขั้นตอนการออกแบบภาพเคลื่อนไหว รวมถึงการสร้างงานกราฟิกเคลื่อนไหวให้มีรูปแบบเฉพาะตัว
3. เรียนรู้การออกแบบกราฟิกที่สอดคล้องกับเนื้อหาภายในงานภาพกราฟิกเคลื่อนไหว
4. เรียนรู้ระบบการทำงานที่เป็นขั้นตอน ความเหมาะสมของเหตุผลในการออกแบบนั้นๆ เพื่อพัฒนาให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การรวบรวมข้อมูล

ประวัติความเป็นมาของมวยไทย

มนุษย์รู้จักคำว่า “ต่อสู้” ตั้งแต่มนุษย์เริ่มเกิดสืบตามาตุโลก ต้องต่อสู้กับทุกสิ่งทุกอย่างรอบๆ ตัวเอง และแม้แต่กับตัวเองก็มีได้ละเว้นจะต้องสู้ ต้องต่อสู้กับธรรมชาติและภัยของธรรมชาติ สิ่งสารพัดที่มุ่งร้ายหมายชีวิต หรือที่มนุษย์มุ่งจะเอาชีวิตเพื่อนำมาเป็นอาหารสำหรับยังชีวิต บางครั้ง มนุษย์ก็ต่อสู้กันเอง เพื่อสิทธิในการครอบครองเป็นเจ้าของ เพื่อเสรีภาพ เพื่อป้องกันตนเอง หรืออื่น ๆ การต่อสู้ดังกล่าวอาจจะต้องใช้กำลังกายกำลังใจและกำลังความคิดเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย มนุษย์จะต่อสู้เพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ได้แล้วแต่จุดมุ่งหมายสูงสุดของการต่อสู้ ความอยู่รอดของชีวิตจากการต่อสู้ มนุษย์ก็ได้พยายามคิดค้นวิธีการต่อสู้เพื่อป้องกันให้ถึงแก่ชีวิตได้ภายในระยะเวลาอันสั้น หรือเมื่อทั้งสองฝ่ายมีอาวุธคู่มือการทำร้ายกันก็ทำได้ลำบากต่างก็ต้องเกรงซึ่งกันและกัน มนุษย์ก็พยายามใช้ความคิดที่จะหาหนทางเอาชนะ เอาชีวิตของคู่ต่อสู้ให้ง่ายและรวดเร็ว ป้องกันชีวิตตนเองให้ปลอดภัยมากขึ้น พยายามคิดค้นศึกษา ทดลอง ดัดแปลงแก้ไขเพื่อหาแนวทางที่จะต่อสู้และป้องกันตัวทั้งที่มีอาวุธและไม่มีอาวุธ ทำให้เกิดศิลปะการต่อสู้และป้องกันตัวขึ้นมา

มนุษย์ได้พยายามคิดค้นการต่อสู้มือเปล่าเพื่อให้ตนเองปลอดภัยจากสิ่งรอบข้าง โดยใช้อวัยวะของร่างกายเป็นอาวุธเข้าต่อสู้ เช่น มือและเท้า กำหนดระเบียบแบบแผนมีหลักเกณฑ์ในการต่อสู้สิ่งต่าง ๆ รวมกันเรียกว่า “มวย”

บรรพบุรุษมีความเฉลียวฉลาดในการคิดค้น ดัดแปลงและพลิกแพลงในการใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกาย เช่น มือ, เท้า, เข่า, ศอก และศีรษะเข้าต่อสู้ป้องกัน ปิดป้องส่วนที่อ่อนแอของร่างกายได้เป็นอย่างดี วิธีการต่อสู้และป้องกันตนเองของไทย ซึ่งจะหาการต่อสู้ของชาติอื่นมาเทียบไม่ได้ การต่อสู้มือเปล่าของไทยเป็นศิลปะแห่งการต่อสู้ประจำชาติ เรียกว่า “มวยไทย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มวยไทยเป็นศิลปะของการต่อสู้ป้องกันตัวได้จริงสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในการต่อสู้และในการกีฬา ศิลปะประเภทนี้บรรพบุรุษของชาติไทยใช้อบรมสั่งสอนสืบทอดกันมาให้ดำรงอยู่ตลอดไป บรรดาชายฉกรรจ์ได้รับการสั่งสอนฝึกฝนศิลปะประเภทนี้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น การใช้อาวุธรบสมัยโบราณ เช่น กระบี่ กระบอง ดาบ ง้าว ทวน ฯลฯ นักรบไทยจะนำไปประกอบการต่อสู้ที่มีชั้นเชิงสูง เดิมมักจะฝึกสอนกันเฉพาะบรรดาเจ้านายชั้นสูงนับตั้งแต่พระมหากษัตริย์และขุนนางฝ่ายทหารเท่านั้น ต่อมาจึงแพร่หลายไปถึงสามัญชน ได้รับการถ่ายทอดวิทยาการจากครูอาจารย์ ซึ่งเดิมเป็นยอดทหารขุนพลยอดนักรบของชาติมาแล้วได้ละเพศมรवासเข้าสู่เพศบรรพชิต พยายามถ่ายทอดวิทยาการให้แก่ ศิษยานุศิษย์ และสืบเนื่องมาจากไทยมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ ครูอาจารย์ที่สอนอยู่ในเพศบรรพชิต จึงทำให้มวยไทยกับศาสนาพุทธมีความสัมพันธ์กันจนแยกไม่ออก ซึ่งจะสังเกตได้จากก่อนการชก นักมวยจะมีการไหว้ครู ร่ายมนต์คาถาตามร่างกายก็มีเครื่องรางของขลัง เช่น ผ้าประเจียดรดแขน หรือ มงคลสวมศีรษะ เป็นต้น

มวยไทยในสมัยก่อนเท่าที่ทราบจะมีการฝึกฝนอยู่ในบรรดาหมู่ทหาร เพราะในสมัยก่อนไทยเราได้มีการรบพุ่งและสู้รบกันกับประเทศเพื่อนบ้านบ่อย ๆ การสู้รบในสมัยนั้นยังไม่มีปืนจะสู้กันมีแต่ดาบทั้งส้อมมือและมือเดียว เมื่อเป็นเช่นนี้การรบพุ่งก็ต้องมีการประชิดตัว คนไทยเห็นว่าการรบด้วยดาบนั้นเป็นการรบพุ่งที่ประชิดตัวมากเกินไป บางครั้งคู่ต่อสู้อาจจะเข้ามาฟันเราได้ง่ายขึ้น ทำให้แพ้คู่ต่อสู้ได้

ต่อมาเมื่อในหมู่ทหารได้รับการฝึกถีบ เตะแล้ว มีผู้คิดว่าทำอย่างไรเราจึงจะใช้การถีบ และเตะนั้นมาเป็นศิลปะสำหรับการต่อสู้ด้วยมือได้ จึงได้มีผู้ที่คิดจะฝึกหัดการต่อสู้ป้องกันตัวสำหรับการใช้แสดงเวลาในงานเทศกาลต่าง ๆ ไว้รอดชาวบ้าน และเป็นของแปลกสำหรับชาวบ้าน เมื่อเป็นเช่นนี้นานเข้าชาวบ้านหรือคนไทยได้เห็นการถีบ-เตะอย่างแพร่หลายและบ่อยเข้า จึงทำให้ชาวบ้านมีรฝึกหัดมวยไทยกันมากจนถึงกับตั้งเป็นสำนักฝึกกันมากมายแต่สำนักที่ฝึกมวยไทยก็ต้องเป็นสำนักดาบที่มีชื่อดีมาก่อนและมีอาจารย์ดีไว้กสอน ดังนั้นมวยไทยสมัยนั้นจึงฝึกเพื่อมีความหมาย 2 อย่างคือ

1. เพื่อไว้สำหรับสู้รบเข้าศึก
2. เพื่อไว้ต่อสู้ป้องกันตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมัยกรุงสุโขทัย

พ.ศ. 1781 – 1921 ในสมัยสุโขทัยนี้การต่อสู้ด้วยมือเปล่าด้วยวิชามวยไทยก็มีใช้อยู่ในการต่อสู้กับข้าศึก ส่วนใหญ่ก็ยังใช้อาวุธชนิดต่าง ๆ เพื่อการรบกับประเทศชาติ สถานที่ที่เป็นสำนักประสิทธิ์ประสาทวิชามวยไทยแบ่งออกเป็น

1. วัด จากครูอาจารย์ที่บวชเป็นพระภิกษุและมีฝีมือในการต่อสู้
2. บ้าน จากผู้มีความรู้เป็นผู้ถ่ายทอดวิชามวยไทยให้กุลบุตร กุลธิดาที่สนใจ
3. สำนักราชบัณฑิต ให้เรียนวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว มีการใช้อาวุธบนหลังม้า ช้าง วัว ควาย

สมัยพระเจ้าเสือ หรือขุนหลวงสรศักดิ์ พระองค์ชอบกีฬาชกมวย ครั้งหนึ่งพระองค์ได้เสด็จไปที่ตำบลราตรวด พระองค์พร้อมด้วยมหาดเล็กอีก 4 คน แต่งกายแบบชาวบ้านออกไปเที่ยวงานมหรสพ แล้วพระองค์ก็สมัครชกมวย โดยไม่เกี่ยงว่าคู่ต่อสู้จะเป็นใคร พอทางสนามรู้ว่าพระองค์เป็นนักมวยมาจากอยุธยาจึงได้จัดนักมวยฝีมือดีจากเมืองวิเศษไชยชาญเท่าที่มีอยู่ ซึ่งได้แก่ นายกลางหมัดมวย นายใหญ่หมัดเหล็ก และนายเล็กหมัดหนัก ชกกับพระเจ้าเสือ พระองค์ชกชนะทั้งสามคนรวด

พระองค์ได้ฝึกฝนให้เจ้าฟ้าเพชร และเจ้าฟ้าพร พระราชโอรสให้สามารถในกระบี่กระบองและมวย

ในสมัยนั้นใครมีเพลงดาบดีและเก่งทางรบพุ่งนั้นจะต้องเก่งทางมวยไทยด้วย เพราะเวลารบพุ่งนั้นต้องอาศัยมวยไทยเข้าช่วยด้วย ดังนั้น วิชามวยไทยในสมัยนั้นจึงมุ่งหมายเพื่อที่จะฝึกฝนเพลงดาบ และวิชามวยไทย เพื่อที่จะให้ตัวเองเข้าไปรับใช้ชาติโดยการเป็นทหาร

แต่เมื่อพ้นจากหน้าที่สงครามแล้ว มีการชกมวยกันเพื่อความสนุกสนาน และมีการพนันกันระหว่างนักมวยที่เก่งจากหมู่บ้านหนึ่ง กับนักมวยที่เก่งจากอีกหมู่บ้านหนึ่งมาชกกัน ในหน้าที่มีงานเทศกาลหรือเกิดการทำทายกวันขึ้นและมีการพนันขันต่อกัน มวยในสมัยนั้นชกกันด้วยหมัดเปล่า ๆ ยังไม่มีการคาดเชือก

พ.ศ. 2310 หลังจากกรุงศรีอยุธยาแตก คนไทยถูกจับไปเป็นเชลยมาก และเมื่อไปถึงพม่าก็จัดมหาเจดีย์ใหญ่เพื่อฉลองชัยชนะ สุกี่พระนายกองก็ได้คัดเลือกนายขนมต้มส่งไปชกมวยที่พม่าด้วย นายขนมต้มซึ่งได้ใช้วิชามวยไทยต่อสู้กับพม่าถึง 10 คน และพม่าได้เห็นนายขนมต้มหมดทุกคน จนถึงกับพระเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรุงอังวะตรัสชมเชยว่า คนไทยถึงแม้จะไม่มีอาวุธในมือ มีเพียงมือเปล่า 2 ข้าง ก็ยังมีพิชรบตัว เสร็จแล้วพระเจ้ากรุงอังวะ ได้มอบเงินและภรรยาให้ 2 คน เป็นรางวัลแก่นายขนมต้ม นายขนมต้มจึงเปรียบเสมือนบิดาผู้สอนมวยไทย เพราะทำให้ไทยมีชื่อเสียงเกี่ยวกับวิชามวยไทยเป็นอันมากในสมัยนั้น และชื่อเสียงได้เลื่องลือมาจนถึงสมัยปัจจุบัน อนึ่ง ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย มวยไทยชกกันด้วยการ “คาดเชือก” เรียกว่า มวยคาดเชือก ซึ่งใช้เชือกหรือผ้าพันมือ บางครั้งการชกอาจถึงตายเพราะเชือกที่คาดมือนั้นบางครั้งใช้น้ำมันชุบเศษแก้วละเอียดชกตรงโหนกเป็นแตกได้เลือด จะเห็นว่าสมัยนี้การชกมวยคาดเชือกมีอันตรายมาก

สมัยกรุงธนบุรี

พ.ศ. 2314 พม่ายกมาตีเมืองเชียงใหม่และได้ยกทัพมาตีเมืองพิชัย พระยาพิชัย (นายทองดี ฟินขาว) จึงนำทัพออกตะลุยบอบกับพม่าจนดาบทั้งสองหัก และป้องกันเมืองไว้ได้ พระยาพิชัยเป็นผู้มีฝีมือในเรื่องการชกมวย กระบี่กระบอง และฝีมือในการรบ พระเจ้ากรุงธนบุรี (พระเจ้าตากสิน) จึงได้ให้ไปครองเมืองพิชัย จากการต่อสู้ของพระยาพิชัยจนดาบหัก และสามารถป้องกันเมืองพิชัยไว้ได้นี้ ประชาชนจึงเรียกว่า พระยาพิชัยดาบหัก

ในสมัยกรุงธนบุรี มีการเล่นกีฬามวยไทย กระบี่กระบอง แข่งเรือ วัว ตะกร้อ หมากรูก ชักคะย้อ

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ (สมัยปัจจุบัน)

พ.ศ. 2325 ในระยะต้น คือ รัชกาลที่ 1 – รัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ กษัตริย์ไทยทรงโปรดการกีฬามาก เช่น สมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดให้ลูกยาเธอหลายพระองค์ หัดเล่นกระบี่กระบอง ส่วนใหญ่ประชาชนก็นิยมเล่นกีฬาเช่นกัน โดยฝึกกันตามบ้านและสำนักต่าง ๆ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ทรงแต่งตั้งผู้ที่มีฝีมือในทางกีฬาต่าง ๆ ให้เป็นหัวหน้าจัดการจัดกีฬา ให้มียศและตำแหน่งด้วย เช่น หมื่นมวย แม่หนัด ขุนขังคิง ชิงชก

ในสมัยอยุธยาตอนปลาย มวยไทยก็มีการฝึกฝนกันตามสำนักฝึกต่าง ๆ และมีการฝึกกันอย่างกว้างขวาง จนถึงสมัยกรุงเทพฯ ก็มีเวทีมวยที่จัดให้มีการแข่งขันกันอย่างสนุกสนาน เช่น เวทีสวนเจ้าเชษฐ และเวทีสวนกุหลาบ ซึ่งการชกในสมัยนี้ก็ยังคงมีการคาดเชือกกันอยู่ จนในตอนหลังนวมได้เข้ามาแพร่หลายในไทยการชกกันในสมัยหลัง ๆ จึงได้สวมนวมชกกัน แต่การชกก็ยังเหมือนเดิม คือยังใช้การตีบ เตะ ชก สอก เข่า อยู่เช่นเดิมดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบันนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักเกณฑ์ในการจัดการแข่งขัน และกรรมการผู้ชี้ขาดตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ขึ้นไปหาหลักฐานไม่ได้ แต่พอจะจับเค้าโครงเรื่องนี้ได้ในสมัยรัชกาลที่ 6 เป็นต้นมา การแข่งขันชกมวยในสมัยต่าง ๆ ซึ่งนับว่า ครึกโครมและมีผู้นิยมชมชอบมาก ซึ่งพอจะแยกกล่าวได้มีอยู่ 5 สมัยด้วยกัน คือ

1. สมัยสวนกุหลาบ ในสมัยนี้ประชาชนนิยมการชกมวย และชมการแข่งขันชกมวยกันเป็นจำนวนมาก การชกมวยกันในสมัยนี้ยังนิยมการคาดเชือกอยู่ การชกได้กำหนดจำนวนยกไว้แน่นอนแล้ว และมีกรรมการผู้ชี้ขาด ผู้ตัดสินส่วนมากนั่งอยู่ข้างเวที และให้อาณัติสัญญาณให้นักมวยหยุดชกด้วยเสียง หรือนกหวีด

2. สมัยท่าช้าง ในสมัยนี้เป็นสมัยหัวเลี้ยวหัวต่อ จากคาดเชือกมาเป็นสวมนวม (พ.ศ. 2462) ได้จัดการแข่งขันขึ้นเป็นระยะเวลาพอสมควร สนามก็เลิกไป กรรมการผู้ชี้ขาดในสมัยนี้นับว่ามีชื่อเสียงก็คือ นาย ทิม อติहरมานนท์ และนายนิยม ทองสิทธิ์

3. สมัยสวนสนุก การจัดการแข่งขันในสมัยนี้ รู้สึกว่าเจ้าของสนามได้จัดการแข่งขัน และได้จัดการแข่งขันอยู่เป็นเวลาหลายปีทำให้นักมวยไทยมีชื่อเสียงขึ้นหลายคน เช่น นายสมาน ดิลกวิลาส นายสมพงษ์ เวชสิทธิ์ เป็นต้น กรรมการที่ชี้ขาดการตัดสินในขณะนั้นและนับว่ามีชื่อเสียงควรกล่าวคือ หลวงพิพัฒน์ กลกาย นายสุนทร ทวีสิทธิ์ (ครูгимเส็ง) และนายนิยม ทองสิทธิ์

4. สมัยหลักเมืองและสวนเจ้าเชษฐ การแข่งขันชกมวยในสมัยนี้นับว่าเข้มแข็งดีมาก เพราะทางราชการทหารได้เข้าจัดการเพื่อเก็บเงินบำรุงราชการทหาร คณะกรรมการและนักมวยได้ร่วมมือกันเป็นอย่างดี จนเก็บเงินส่งบำรุงราชการทหารได้เป็นจำนวนมากสมความประสงค์ของราชการทหาร ตลอดจนทำให้ นักมวยที่มีชื่อเสียงเกิดขึ้นอีกหลายคน เช่น พล พระประแดง เพิก สิงห์พัลลภ ถวัลย์ วงศ์เทเวศน์ ประเสริฐ ส.ส. และ ทองใบ ยนตรกิจ ได้จัดการแข่งขันอยู่เป็นเวลาหลายปี จึงได้เลิกการแข่งขันเมื่อใกล้ ๆ สงครามโลกครั้งที่ 2 กรรมการผู้ชี้ขาดได้ทำการตัดสินอยู่เป็นประจำตลอดนั้น มีอยู่ 3 คนด้วยกัน คือ นายสังเวียน หิรัญยเลขา, นายเจือ จักมูร์ภักย์, นายวงศ์ หิรัญยเลขา

5. สมัยปัจจุบัน ได้ทำการแข่งขัน ณ เวทีราชดำเนินและเวทีลุมพินีเป็นประจำทุกวันสลับกันไป ยังมีเวทีชั่วคราว เช่น เวทีกองทัพอากาศ เวทีกองทัพเรือ และตามต่างจังหวัดทุกจังหวัด การแข่งขันมีทั้งมวยไทย และมวยสากล ตลอดจนได้จัดส่งให้นักมวยต่างประเทศเข้ามาแข่งขัน และจัดส่งนักมวยไทยไปแข่งขัน ณ ต่างประเทศในปัจจุบัน

มวยไทยเป็นกีฬาที่เก่าที่สุดของเรา และเป็นที่ยอมรับของประชาชนทุกชั้นทุกสมัย ในขั้นต้นการแข่งขันมวยไทยไม่ได้มีกติกาเป็นลายลักษณ์อักษร นายสนามต้องชี้แจงให้นักมวยคู่แข่งทราบถึงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักเกณฑ์ในการแข่งขันนั้น ๆ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อใช้กันมากขึ้นก็กลายเป็น จารีตประเพณี ซึ่งใช้เป็นหลักสำหรับการแข่งขันสืบมา

พ.ศ. 2455 ม.จ.วิบูลย์ สวัสดิ์วงศ์ สวัสดิ์กุล ซึ่งสำเร็จการศึกษามาจากมหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษ ได้ทรงนำวิชามวยฝรั่ง (มวยสากล) มาสอนให้แก่คณะครูที่สามัคยาจารย์สมาคม และได้ทรงร่างกติกา มวยฝรั่งขึ้น ในไม่ช้ามวยฝรั่งก็ได้แพร่หลายไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ท้ายพระราชอาณาจักร โดยรวดเร็ว

พ.ศ. 2462 กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดให้มีการแข่งขันมวยฝรั่งระหว่างนักเรียนขึ้นเป็นครั้งแรก ส่วน กติกามวยฝรั่งซึ่ง ม.จ.วิบูลย์ สวัสดิ์วงศ์ สวัสดิ์กุล ได้ทรงร่างขึ้น มีการแก้ไขบ้างเล็กน้อย และ คณะกรรมการจัดการกีฬาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2470

พ.ศ. 2470 กระทรวงมหาดไทยมีความประสงค์จะออกกฎกระทรวง ว่าด้วยเงื่อนไขในการอนุญาตให้ เล่นการพนันมวยชก มวยปล้ำ ตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2470 และขอให้กรมพลศึกษา ปรับปรุงแก้ไขกติกาเหล่านี้ให้รัดกุมยิ่งขึ้น กรมพลศึกษาเห็นชอบด้วย จึงแจ้งให้เจ้าหน้าที่กรมพล ศึกษาร่วมมือกันพิจารณาร่างกติกามวยไทย มวยฝรั่ง และมวยปล้ำขึ้นใหม่จนสำเร็จเมื่อ 10 มีนาคม 2477 และเริ่มใช้กติกาใหม่นี้ตั้งแต่ 1 เมษายน 2480 เป็นต้นไป และได้จัดพิมพ์ครั้งที่ 1 เมื่อ พ.ศ. 2482

พ.ศ. 2477 กระทรวงมหาดไทยได้วางข้อบังคับคุ้มครองการแข่งขันชกมวยไทย มวยฝรั่ง เพื่อเป็นการ แข่งขันชั่วคราว

มวยอาชีพ ทางบริษัทมวยเวทีราชดำเนิน ได้วางระเบียบข้อบังคับ และกติกาแข่งขันขึ้นโดยได้อาศัย ระเบียบข้อบังคับและกติกามวยสากล (อาชีพ) ของประเทศฟิลิปปินส์เข้าเทียบเคียง เพื่อให้เข้ากับ ระเบียบข้อบังคับของสหพันธ์มวยภาคตะวันออก ซึ่งประเทศไทยเราได้เป็นภาคที่อยู่ด้วย ทางเวทีราช ดำเนินได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับกติกาใหม่นี้ตั้งแต่ เดือนมิถุนายน 2498 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

สำหรับในด้านการแข่งขันมวยไทยเป็นมาอย่างไรนั้น ขอนำบทความในเรื่อง “จากสวนกุหลาบถึงราช ดำเนิน” ของสมิงกระห่อง ซึ่งได้เขียนไว้ในสมุทภาพันท์ที่บทความวิวัฒนาการของเวทีมวยราช ดำเนินดังต่อไปนี้

นายสนามเอาเชือกมาพันพอเป็นบริเวณเข้า และนักมวยก็คาดเชือกชกกันบนพื้นดิน ใช้ออก หรือกะลาลอยน้ำเป็นมาตรการกำหนดเวลาจบครั้งหนึ่งเรียกว่ายกหนึ่ง การต่อสู้ตามความรู้สึกใน ขณะนั้นก็เรียกว่าตีกันแต่ดี แต่ถ้าหากให้ชกกันเดี๋ยวนี้ก็คงถูกคนดู โห่หรือให้กรรมการไล่ลงหรือออก จากเวทีแน่ เพราะกว่าจะชกกันแต่ละครั้งนั้นนานจนเมื่อยตา แต่ก็น่าเห็นใจเนื่องจากหมัดที่ใช้ชกคาด เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยเชือกแทนสวมนวม อย่างไรก็ตามก็ตีกีฬามวยเริ่มเข้าสู่ระเบียบอย่างจริงจัง ก็เมื่อสร้างเวทีขึ้นกลางสนามฟุตบอลสวนกุหลาบ พื้นใช้ไม้กระยาเลยเสื่อลำแพน หรือเสื่อกระจุกปูทับข้างบน มีการนับยกโดยการจับเวลาเป็นนาที่มีกรรมการคอยห้าม ครั้งแรกเคยใช้กรรมการ 2 คน คนหนึ่งคอยกั้นฝ่ายแดง อีกฝ่ายคอยกั้นฝ่ายน้ำเงิน คนหนึ่งคือพระยานนท์เสน อีกคนหนึ่งคือพระยานเรนทร์ราชาที่เป็นกรรมการตัดสินที่นิยมยกย่องแพร่หลายอยู่ในระหว่งนักมวยและคณะหัวหน้านักมวยทั่วไป

สำหรับการชกนั้น ชกกันสลับคู่ เช่น คู่ 1 ชกครบ 1 ยกแล้วก็ลงจากเวที มาให้คู่ 2 ขึ้น ไปชกกันเพื่อมิให้คนดูเสียเวลารอคอย พอครบยกก็ส่งให้คู่แรกขึ้นชกยกที่ 2 หากยังไม่มีการแพ้ชนะกันก็ให้ชกกลับกันเรื่อยไปจนกว่าจะสิ้นแสงตะวัน หลักเกณฑ์และกติกาเบื้องต้นอนุญาตให้ชกกันได้ในเวลาสี่ทุ่ม นักมวยตอนนั้นจึงต้องเรียนรู้วิธีต่อสู้รอบตัวที่เดียวเพราะฟาวล์ไม่มี แม้กระทั่งกัดไบหูก็เคยปรากฏ อีกอย่างหนึ่งสมัยนั้นนักเรียนพลศึกษามีมากอยากจะขึ้นชกเป็นการแสดงฝีมือ และสอบไล่มวยไทยไปในตัวเสร็จแล้วก็เข้าพวกนักมวยต่างจังหวัด จึงตกลงวางหลักกติกาให้มีการใช้ยูยิตสูช่วยด้วย จึงเป็นของธรรมดาที่เราจะเห็นนักมวยต่างจังหวัดซึ่งไม่เคยรู้ยูยิตสูคืออะไร ถูกทุ่มถูกถีบออกปากส่งเสียงร้องเอ็ดตะโรยแพ้ให้ลั่นไป นอกจากบางรายอย่าง ประสิทธิ์ บุญญารมย์ ซึ่งถูกตาทับจำเกราสะเตะเสียจนตั้งตัวไม่ติดและสลบคาเท้าไปในที่สุด

กติกามวยไทยเราได้รับการทำนุบำรุง ได้รับการปรับปรุงระเบียบแบบแผน กฎกติกา จรรยา มารยาท และสวัสดิภาพตามแบบสากลนิยม หลายคนที่เคยดูมวยสมัยนั้น และสมัย

ต่อ ๆ มากที่หลักเมือง ที่สวนกุหลาบสนามชัย ท่าช้าง เคยเห็นนักมวยและมิตรสหายชาวเกลอของนักมวยยกพวกตีกันหัวร้างข้างแตก ภายหลังจากการชิงชัย เพราะว่าฝ่ายใดไม่พอใจ ชุมนแค้นอาฆาตพยาบาท หรือเพียงแพ้นั้น แต่เมื่อได้มาเห็นนักมวยที่หน้าตาขยับเขยิบ ตรงเข้าสวมกอดกันหลังจากที่การชกได้ยุติลงและงูมมือเข้าโรงอาหารหรือสุรา เมื่อออกจากสนามก็มักจะเดินเด่นในความเป็นนักกีฬาที่แสดงแก่นั่นเองที่ผลของพลศึกษาในสาขาวิชามวยทั้งแบบไทยและสากล ได้ให้แก่วิชาของนักกีฬาและประชาชนตลอดยุคแห่งการล้มลุกคลุกคลานของกีฬาจากสวนกุหลาบยุคโน้นมาจนถึงเวทีราชดำเนินในปัจจุบัน

ความเป็นมาของมวยไทย มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในเชิงกีฬาและการต่อสู้จริง ๆ ศิลปะประเภทนี้มีมาแต่โบราณกาล บรรพบุรุษของชาติไทยได้ฝึกฝนอบรมสั่งสอนลูกบุตรไว้เพื่อป้องกันตัวและชาติ บรรดาชายฉกรรจ์ของไทยได้รับการฝึกฝนวิชามวยไทยแทบทุกคน นักรบผู้กระเดื่องนามทุกคนต้องได้รับการฝึกฝนอบรมศิลปะประเภทนี้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น เพราะการใช้อาวุธในสมัยโบราณ เช่น กระบี่ พลอง ดาบ ง้าว ทวน ฯลฯ ถ้ามีความรู้วิชามวยไทย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบด้วยแล้วจะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เข้าสู่ผู้ติดพันประชิดตัว ก็จะได้อาศัยใช้อวัยวะบางส่วนเข้าช่วย เช่น เข่า เท้า สอก เป็นต้น แต่เดิมนาคิลปะมวยไทยที่มีชั้นเชิงสูงมักจะฝึกสอนกันในบรรดาเจ้านายชั้นผู้ใหญ่ หรือเฉพาะพระมหากษัตริย์และขุนนางฝ่ายทหารเท่านั้น ต่อมาจึงได้แพร่หลายไปถึงสามัญชนซึ่งได้รับการถ่ายทอดวิทยากรจากบรรดาจารย์ซึ่งเดิมเป็นขุนพลหรือยอดนักรบมาแล้ว วิทยากรจึงได้แพร่หลายและคงอยู่ครบเท่าทุกวันนี้

มวยไทยศิลปะการต่อสู้และป้องกันตัว แต่ก็แตกต่างกันไปจากมวยสากล คือ นอกจากจะใช้หมัดชกคู่ต่อสู้แล้ว ยังสามารถใช้ เข่า เข่า และสอกต่อสู้ได้อีก การใช้หมัดชกในแบบมวยไทย นอกจากจะมีการชกตรง ชกชูด และชกอัปเปอร์คัต เหมือนกับแบบมวยสากลแล้ว มวยไทยยังได้มีการชกมวยแบบมุดตัว เหวี่ยงหมัดกลับ ถ้าคู่ต่อสู้ไม่ได้ข้อมือและไม่ก้มศีรษะลง มักจะถูกหมัดเหวี่ยงกลับของคู่ต่อสู้ถึงกับน็อกเอาท์ก็ได้ หมัดเหวี่ยงกลับก็เป็นหมัดหนึ่งคล้ายกับมุดตัวเหวี่ยงหมัดกลับ แต่ใช้ข้อมือหรือหลังมือทาบหรือตีคู่ต่อสู้ นักมวยไทยทั่ว ๆ ไปยังใช้วิธีชกตามแบบเหล่านี้อยู่ และนอกจากนั้นยังใช้อวัยวะอย่างอื่นช่วยได้อีกหลายวิธี เช่น ใช้เท้าเตะต่ำ เเตะสูง เเตะตรง เเตะค้ำ และถีบ ซึ่งจะใช้ได้ทั้งปลายเท้า ฝ่าเท้า หลังเท้า และสันเท้า นักมวยไทยมีความชำนาญมากในการใช้เท้า ส่วนใหญ่เป็นการเตะและถีบ ส่วนการใช้เข่า นักมวยไทยก็ใช้ได้หลายวิธีด้วยกัน เช่น กระโดดตีเข่า จับกอดคู่ต่อสู้ตีเข่า นอกจากนั้นยังรู้จักใช้สอกซึ่งเต็มไปด้วยอันตรายอย่างยิ่ง วิธีตีสอกก็มีอยู่หลายวิธีด้วยกัน คือ สอกตี หมายถึงกดปลายสอกลงโดยตรงสอกตัด คือ เหวี่ยงสอกขนานกับพื้น สอกงัด คือ วัลปลายสอกขึ้น หรือยกปลายสอกขึ้น สอกพุ่ง คือ พุ่งสอกออกไปยังคู่ต่อสู้ สอกกลับ คือ การหมุนตัวกลับพร้อมกับตีสอกตามแบบต่าง ๆ ไปด้วย

การชกมวยไทยในสมัยโบราณเป็นการต่อสู้กันแบบตัวต่อตัว ต่อสู้กันจริง ๆ และหวาดเสียวตื่นเต้นมากกว่าสมัยนี้นักมวยสมัยเก่าต้องใช้ด้ายดิบชุบแป้งให้แห้ง เส้นโคขนาดดินสอดำพันมือตั้งแต่สันมือตลอดถึงข้อศอก และพันรัดเป็นปมทางด้านหลังของข้อมือ (สันหมัด) เป็นรูปกันหอยที่เรียกว่า “คาดเชือก” ซึ่งไม่มีการสวมนวมเหมือนอย่างสมัยปัจจุบัน ฉะนั้นการชกแข่งขันในสมัยนั้นเมื่อถูกชกใบหน้า หรือเพียงแต่เฉียดผิบนางส่วนใดส่วนหนึ่งไปเท่านั้น ก็แน่นอนทีเดียวจะทำให้เลือดซึมออกมาทันที ในสมัยก่อน เมื่อครั้งยังไม่มีการชกข้อห้ามมากนัก กับทั้งไม่รัดกุมเหมือนสมัยปัจจุบัน นักมวยทั้งสองฝ่ายจะต้องต่อสู้กันอย่างระมัดระวัง ศีรษะก็ใช้ชนคู่ต่อสู้ได้ เพียงแต่ห้ามกัดกันเท่านั้น ต่อมาได้แก้ไขปรับปรุงกติกาการแข่งขันเรื่อยมาจนถึงสมัยปัจจุบัน

การแข่งขันมวยไทยในปัจจุบันนี้ นักมวยต้องสวมนวม ขนาด 4 ออนซ์ และแต่งกายแบบนักกีฬา มวย คือ สวมกางเกงขาสั้น สวมกระชับ ส่วนผู้ใดจะสวมปลอกรัดข้อเท้า และจะมีเครื่องรางของขลังผูกไว้ที่แขนทำนบหนักได้ ในการแข่งขันมีผู้ตัดสินซึ่งขาดบนเวที 1 คน มีผู้ตัดสินให้คะแนนอยู่ข้างเวที 2 คน มีผู้
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเห็นประโยชน์ในการนำ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จับเวลา 1 คน และมีแพทย์ประจำเวที 1 คน จำนวนยกในการแข่งขันทั้งหมดมี 5 ยก ยกละ 3 นาที พักระหว่างยก 2 นาที การแข่งขันแบ่งเป็นรุ่นตามน้ำหนักตัวของนักมวยเหมือนกับหลักเกณฑ์ของมวยสากล ผู้ตัดสินมีอำนาจหน้าที่ตามกติกาการแข่งขัน อวัยวะที่ใช้ในการต่อสู้แข่งขันได้คือ หมัด เท้า เข่า และศอก เข่าชก เตะ ถีบ ทูป ถอง ตี ฯลฯ ได้ทุกส่วนของร่างกายโดยไม่จำกัดที่ชก

ก่อนการแข่งขันนักมวยทั้งสองจะทำการไหว้ครูและรำยรำ คือ กราบสามครั้ง เพื่อระลึกถึง บิดามารดา ครูอาจารย์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เคารพนับถือ ตลอดจนขอคุณพระศรีรัตนตรัย หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้มาช่วยคุ้มครอง และขอให้ได้ชัยชนะด้วยความปลอดภัยในที่สุดแล้วจึงรำยรำไปรอบ ๆ เวทีตามแบบฉบับของครูที่ได้สอนไว้ให้โดยตลอด นักมวยทุกคนจะสวม “มวงคล” ที่ศีรษะมวงคลนี้ทำด้วยผ้าดิบหลายเส้นรวมกันแล้วพันหุ้มด้วยผ้าโตขนาดนิ้วมือนำมาทำเป็นรูปวงเพื่อสวมศีรษะ การสวมมวงคลไว้ก่อนแข่งขันนี้เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย ถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งครูอาจารย์ได้ทำพิธีปลุกเสกและให้ความเป็นสิริมงคลไว้แก่ตน ฉะนั้นนักมวยจะสวมมวงคลไว้ตลอดเวลาที่ทำการไหว้ครูและรำยรำ และจะถอดออกจากศีรษะได้ในเมื่อจะเริ่มการแข่งขัน ในระหว่างการไหว้ครูและรำยรำนั้นจะมีดนตรีบรรเลงประกอบตามทำนอง ของดนตรีไทยเป็นจังหวะช้า ๆ เครื่องดนตรีเหล่านั้น ได้แก่ ปี่ชวา กลองแขก 2 และฉิ่ง 1 เมื่อถอดมวงคลแล้วกรรมการผู้ชี้ขาดจะให้นักมวยทั้งสองมาจับมือกัน ซึ่งเป็นการแสดงถึงการมีน้ำใจเป็นนักกีฬาพร้อมกันนั้นก็จะตักเตือนกติกาสำคัญ ๆ อันเกี่ยวกับการแข่งขันให้นักมวยทั้งสองได้ทราบ ครั้นเมื่อการต่อสู้ได้เริ่มขึ้นอย่างจริงจังแล้วดนตรีบรรเลงในทำนองเร่งเร้าให้นักมวยทั้งสองเกิดความรู้สึกฮึกเหิมและมุ่งเข้าต่อสู้กันอย่างดุเดือด การรำยรำและการต่อสู้โดยมีดนตรีประกอบนั้น นอกจากจะถือว่าเป็นศิลปะแล้ว ยังเป็นประเพณีอันดีงามของชาวไทยมาแต่โบราณกาล จนไม่อาจจะทิ้งให้สูญหายไปเสียได้

ปัจจุบัน การแข่งขันมวยไทยเป็นกีฬาอาชีพโดยสิ้นเชิงเฉพาะในกรุงเทพฯ มีการแข่งขันเป็นประจำเกือบทุกวัน วันละ 2 รอบก็มี สำหรับการควบคุมมวยอาชีพขึ้นอยู่กับกฎข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย ที่มีให้อาชีพก็มีเพียงการฝึกสอนในสถาบันการพลศึกษาเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อมิให้ศิลปะมวยไทยสูญหายไปและเพื่อรักษาไว้ซึ่งการกีฬาประจำชาติอันเป็นศิลปะในการต่อสู้ชาวต่างประเทศที่มีโอกาสได้มาท่องเที่ยวในประเทศไทย ก็มักจะไม่ยอมพลาดโอกาสที่จะไปชมการแข่งขันมวยไทยจะต้องพยายามเข้าชมการแข่งขันมวยไทย ปรากฏว่าเป็นที่น่าสนใจของชาวต่างประเทศมาก เพราะมวยไทยมีวิรัชกแปลกที่สุดในโลก และยิ่งกว่านั้นนักมวยไทยยังได้เคยเดินทางไปแสดงในต่างประเทศหลายครั้งจนเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายทั่วไป มีศิลปะการต่อสู้ของชาติต่าง ๆ ได้ขอเข้ามาต่อสู้กับมวยไทย เช่น ยูโด คาราเต้ เทควันโด มวยสากล มวยปล้ำ มวย Kick Boxing, Martrialart ฯลฯ ซึ่งการต่อสู้แต่ละครั้งมวยไทยจะเป็นฝ่ายได้รับชัยชนะ ทำให้ชาวต่างชาติเห็นว่าการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อสู้แบบมวยไทย เป็นวิธีการต่อสู้ที่มีพิษสงรอบด้าน จึงพากันสนใจเรียนมวยไทยกันมาก อีกทั้งมีคนไทยที่มีความรู้ด้านมวยไทยเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็นครูสอนมวยไทยมาก่อน หรือบางคนเป็นนักมวยที่มีฝีมือและมีชื่อเสียงมาก่อนไปอาศัยในต่างประเทศ ได้เปิดสอนมวยไทยในประเทศที่ตนเองไปอาศัยอยู่นั้น ซึ่งได้รับการสนใจเป็นอันมาก ปัจจุบันมวยไทยอาชีพได้เผยแพร่จนเป็นที่รู้จักทั่วกัน จนมีการจัดการแข่งขันมวยไทยในต่างประเทศบ่อย ๆ เช่น อังกฤษ อเมริกา แคนาดา เนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น ฯลฯ เป็นการแข่งขันมวยไทยระหว่างนักมวยไทยกับมวยต่างชาติที่ฝึกและนิยมมวยไทย หรือการแข่งขันระหว่างนักมวยไทยด้วยกันเองในต่างแดนจากความสนใจของชาวต่างชาติที่ฝึกมวยไทยนี้เอง จึงมีนักมวยต่างชาติเข้าใจและมีฝีมือในการต่อสู้แบบมวยไทยเป็นอย่างมากยิ่งขึ้น

มารยาทในการชกมวยไทย

1. เคารพในกฎกติกาการชกมวยไทย โดยเคร่งครัด
2. เคารพเชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำแนะนำ และคำตักเตือนของผู้ตัดสินอย่างเคร่งครัด
3. ไม่แสดงกิริยาอาการอันไม่สุภาพต่อคู่แข่ง หรือผู้ชม เช่น ถ่มน้ำลาย หรือตะโกนคำผู้ชม
4. ไม่แสดงปฏิกริยาคัดค้านไม่พอใจในการตัดสินของผู้ตัดสินทุกกรณี เช่น ไม่ยอมลงจากเวที ทำร้ายร่างกายผู้ตัดสินคำว่าผู้ตัดสิน
5. ไม่พยายามซ้ำเติมคู่แข่งที่ด้อยกว่า ทั้งที่มีโอกาสกระทำได้โดยไม่ผิดกติกา
6. มีน้ำใจนักกีฬา เมื่อเห็นว่าคู่แข่งไม่มีทางสู้แล้วก็พยายามไม่ทำให้คู่แข่งบอบช้ำอีกต่อไป
7. ให้เกียรติ และเคารพนักมวยรุ่นพี่ก่อนและหลังการต่อสู้ทุกครั้ง
8. ตามประเพณีนิยม ก่อนการแข่งขันนักมวยต้องทำการไหว้ครู และต้องมีการรำรำตามศิลปะมวยไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณประโยชน์ของมวยไทย

การฝึกมวยไทยย่อมก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวผู้ฝึกเอง และส่วนรวมประเทศชาติดังนี้

1. สามารถไปใช้ป้องกันตนเองในชีวิตประจำวันได้
2. ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกล้าหาญและมีระเบียบวินัย
3. มีอำนาจบังคับจิตใจดี มีความสุขุม เยือกเย็น มีความมานะอดทน
4. ทำให้ร่างกายมีสมรรถภาพที่ดี มีความสง่างามสมส่วน แข็งแรง ว่องไวและมีภูมิคุ้มกันทางโรคสูง
5. ช่วยดำรงไว้ซึ่งศิลปะการต่อสู้ประจำชาติของไทย ซึ่งถือว่าเป็นศิลปะการต่อสู้ที่มีลีลาสวยงามยากที่จะหาศิลปะการต่อสู้ของชาติอื่นใดมาเทียบได้

การไหว้ครูมวยไทย

การไหว้ครูและทำร้ายรำมวยไทย

การต่อสู้ในเชิงศิลปะมวยไทย ตามประเพณีโบราณต้องมีการไหว้ครู เพื่อเป็นการระลึกถึงคุณครูบาอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิทยากร เพื่อความสวัสดิมงคลเพื่อให้จิตใจมั่นคงไม่หวั่นไหว ไม่ครั้นคร้ามคุมสติได้มั่นคง ส่วนการทำร้ายรำเป็นการสังเกตดูเชิงคู่ต่อสู้โดยปริยาย และเป็นการยืดเส้นยืดสายให้คลายความเคร่งเครียด ทางจิตและทางกายก่อนเข้าโรมรันฟันคู่ต่อสู้ในปัจจุบันตามกติกากาการแข่งขันมวยไทยนั้น ก่อนเริ่มชกในยกแรก นักมวยทุกคนต้องไหว้ครูรำร้ายรำตามประเพณี เมื่อไหว้ครูร้ายรำเสร็จแล้วจึงให้เริ่มชกแข่งขันได้

การเตรียมเกี่ยวกับพิธีไหว้ครู

1. จัดที่บูชา มีพระพุทธรูปเป็นประธาน
2. มีดอกไม้สด ธูป เทียน สำหรับบูชา
3. มีเครื่องอุปกรณ์มวยไทยทุกอย่างเท่าที่มีวางไว้ 2 ข้างที่บูชา เช่น มงคล ผ้าพันมือ นวม เวที ค้ำรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. มีเทียนจีผึ้งหนัก 1 บาท หนึ่งเล่ม เพื่อใช้ประกอบพิธีทำนํ้ามนต์
5. นํ้า 1 จัน เพื่อทำนํ้ามนต์ หรือให้มากพอกับจำนวนคน
6. แป้งกระแจะใส่ในถ้วยสำหรับเจิม

เครื่องบูชาที่ศิษย์พึงเตรียมไป

1. ดอกไม้สดสีต่าง ๆ จะเป็นช่อ เป็นกำ หรือเป็นพวงก็ได้ (จัดแต่ละคน)
2. ผ้าขาวยาวประมาณ 1 เมตรครึ่ง (จัดรวมกัน)
3. รูปแพ เทียนแพ 1 สำรับ (จัดรวมกัน)
4. พาน หรือถาด 1 ใบ สำหรับใส่เครื่องบูชา (จัดรวมกัน)

หลักการฝึกวิชามวยไทย

หลักใหญ่ของผู้ที่จะมาฝึกฝนวิชามวย ประกอบด้วยองค์ ดังนี้

1. กำลัง (รวมทั้งกำลังกายและกำลังใจ)
2. ความอดทน
3. ความรวดเร็ว
4. ปฏิภาณไหวพริบ
5. ศิลปะมวย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบทั้ง 5 นี้ จะขาดองค์ประกอบหนึ่งนั้นไม่ได้ เพราะหากขาดองค์หนึ่งองค์ใดไปผู้ฝึกก็เปรียบเหมือน คนถือปากกาที่ชำรุดใช้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังนั้นขอให้ผู้ที่จะเริ่มฝึก ควรใช้ดุลพินิจในองค์ประกอบทั้ง 5 ให้รอบคอบก่อน จึงค่อยลงมือฝึกผลที่ได้รับก็จะเต็มเม็ดเต็มหน่วย

การฝึกกำลังกายและกำลังใจ

กำลังกาย ในวิชามวยไทยต้องฝึกอวัยวะของร่างกายส่วนที่จะใช้เป็นอาวุธในการต่อสู้ให้มากอย่างเท่าที่จะทำได้ ธรรมชาติได้สร้างอาวุธแก่นมนุษย์สำหรับใช้ต่อสู้มีดังต่อไปนี้

1. หัว 2. ปาก 3. ไหล่
4. สอก 5. ท่อนแขน 6. ฝ่ามือ
7. สันหมัด 8. นิ้วมือ 9. เชา
10. แข้ง 11. ปลายเท้า 12. สันเท้า
13. สะโพก

การฝึกอวัยวะดังกล่าวทุกส่วน ควรฝึกให้แข็งแรงเพื่อประสิทธิภาพในเวลาที่ต่อสู้ และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกกำลังกายที่สำคัญที่สุดคือ การฝึกวิ่งให้มาก เพื่อเป็นรากฐานของกำลังที่แข็งแรงทรหดอดทน

กำลังใจ ในสมัยโบราณนักรบของชาติไทยสร้างกำลังใจโดยวิธียึดเอาเครื่องรางของขลัง เช่นว่า สักยันต์ ปลูกพระ ปลูกผี นั่งเทียน อัญเชิญวิญญาณเทพหรือวิญญาณที่มีฤทธิ์มาสิงใน

ประวัติความเป็นมาไก่ชนในเมืองไทย

ในอดีต พันธุ์ ไก่ชน ไทยเป็น “ มรดกของไทย “ มาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย กรุงศรีอยุธยา จนกระทั่งถึงกรุงรัตนโกสินทร์ มีหลายสายพันธุ์ด้วยกัน แต่ที่สำคัญที่สุดคือพันธุ์ “ ประคุดหางคำ ” และ “ เหลืองหางขาว ” ในสมัยกรุงสุโขทัย ไก่ชนประคุดหางคำพันธุ์แสมคำ ได้ชื่อว่า “ ไก่พ่อบุณ ” เนื่องจากว่าเป็นไก่ที่พ่อบุณรามคำแหงมหาราชทรงโปรด สมัยกรุงศรีอยุธยา สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงนำ “ ไก่เหลืองหางขาว ” จากบ้านกร่าง เมืองพิษณุโลก ไปชนชนะไก่ของพระมหาอุปราชที่กรุงหงสาวดี ไก่พันธุ์นี้เป็นที่นิยมเลี้ยงกัน ตามซุ้มที่เลี้ยง ไก่ชน มักจะมี ไก่ชนเหลืองหางขาว เลี้ยงไว้เพื่อเป็นไก่นำโชค และนิยมเรียกชื่อว่า “ ไก่เจ้าเลี้ยง ”

เนื่องจากประเทศไทยอยู่ใกล้กับอินเดีย จึงทำให้ไทยได้รับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อทางศาสนา ตลอดจนศิลปวิทยาการต่างๆมาจากอินเดียหลายอย่าง อาจจะเป็นไปได้ที่ไทยได้นำ ไก่ชน จากอินเดียมาเพาะเลี้ยง และคงจะมีการนำ ไก่ชน เข้ามาก่อนที่อังกฤษจะนำ ไก่ชน ไปจากอินเดีย ทั้งนี้เนื่องจากว่า สมเด็จพระนเรศวรฯ ได้ทรงใช้ ไก่ชน ดำเนินกลยุทธ์ทางการเมืองมาก่อนที่อินเดียจะเสียเอกราชให้แก่อังกฤษเสียอีก แต่อย่างไรก็ตามอาจจะเป็นไปได้ที่ ไก่ชน ของไทยมีมานานก่อนแล้ว แต่ ไก่ชนพันธุ์อินเดีย คงจะเข้ามาในประเทศไทยพร้อมกับศาสนา พราหมณ์และวัฒนธรรมอื่นๆ

การ ต่อ ไก่ ชน ไก่ และการ ฝึก ไก่ มีปรากฏอยู่ในวรรณคดีไทยมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา และ สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ก็มีการละเล่น เพลงปรบไก่ และ การชนไก่ ในฤดูที่ว่างเว้นจากการทำ เกษตรกรรมเรื่อยมา จนกระทั่งมาถึง ยุคสมัยเชื้อผู้นำชาติพันธุ์ (จอมพล ป. พิบูลสงคราม) ที่ ส่งเสริมการทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ ได้นำ ไก่พันธุ์เล็กฮอร์น พันธุ์ออสตราลอฟ และพันธุ์โรดไอส์ แลนด์เรด มาทำการผสมพันธุ์กับ ไก่ชน ที่ชาวบ้านเลี้ยงกันอยู่จนกระทั่งกลายเป็นไก่พันธุ์ทาง ทั้งยัง ประกาศให้เล็กเลี้ยง ไก่ชน อีกด้วย ไก่ชนเลือดแท้ในยุคสมัยนั้นจึงมีเหลือแทบเลี้ยงกันบางแห่งเท่านั้น ทำให้วงการไก่ชนของไทยซบเซาลงไป ครั้นถึงรัฐบาลนายควง อภัยวงศ์ เป็นนายกรัฐมนตรี จึงได้มีการฟื้นฟู กีฬาไก่ชน ขึ้นมาอีกจนกระทั่งทุกวันนี้ ปัจจุบันการเลี้ยง ไก่ชน แยกออกได้หลายประเภท ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่างๆตามความนิยม เช่น เลี้ยงเพื่อการค้า โดยการขายเป็นพ่อพันธุ์ในราคาที่สูง หรือเพื่อการนำไปแข่งขัน และเลี้ยงเป็นอุตสาหกรรมในฟาร์มขนาดใหญ่ เพื่อทำธุรกิจส่งออก เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไ้กับสังคมไทย

ความผูกพันระหว่างคนไทยกับ ไ้ มีมานานจนไม่อาจประมาณเวลาได้ ในสมัยอดีตตามชนบทแทบทุกหมู่บ้านนิยมเลี้ยง ไ้ ไว้สำหรับเป็นสัตว์เลี้ยงประจำบ้าน เพื่อไว้ดูเล่น เป็นอาหารหลักและอาหารเสริม หรือเลี้ยง ไว้เพื่อใช้ในการชนแข่งขัน ไ้ จึงมีความเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ของสังคมไทยนานับประการ อาทิ

- ก ไ้ เป็นพยัญชนะตัวแรกของอักษรไทย
- ไ้ เป็นสัตว์เลี้ยงไทยและเช่นไหว้บูชาทวดคารักษ์
- ไ้ เป็นตัวเอกในนิทานหรือบทขบร้องสำหรับเด็ก
- ในวรรณคดีไทยหลายๆ เรื่อง เช่น ลิลิตพระลอ ตอน พระลอตามไ้

ไ้กับภาษาไทย

ก ไ้ เป็นพยัญชนะตัวแรกของไทย ที่เชื่อกันว่าดัดแปลงมาจากอักษรของอินเดีย ในอดีตพยัญชนะตัวนี้ยังไม่มีชื่อเรียก มีแต่เพียงรูปอักษร จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2442 สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ ได้ค้นพบแบบเรียนเร็วขึ้น เพื่อให้เด็กสามารถจดจำการอ่านได้ง่ายและเร็วขึ้นกว่าเดิม โดยเลือกคำที่เด็กเห็นและคุ้นเคยเสมอๆ จึงเป็นที่มาของแบบเรียน ก ไ้ จ ไข่ ฯลฯ

ไ้ เป็นสัตว์ที่รวมอยู่ในกลุ่มป็นักขัตไทย คือ ปีระกา และไ้ ยังเป็นสัญลักษณ์ประจำจังหวัดลำปาง “เมืองไ้ขาว” ด้วย ไ้ นับว่าเป็นสัตว์ที่ใกล้ชิดกับวิถีชีวิตของคนไทยมากเช่นเดียวกับสุนัขและแมว นอกจากจะเลี้ยง ไ้ ไว้ในบ้านแล้ว ตามบริเวณวัดวาอารามมักจะเลี้ยง ไ้แก่ หรือ ไ้ฟ้าไว้เพื่อประดับในวัด จนอาจจะเป็นที่มาของสำนวนเปรียบเทียบกับไ้ได้เช่นกันเสมอว่า “สมภารต้องไม่กินไ้วัด”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นมาของปลากัด

ปลากัด *Betta splendens* Regan เป็นปลาพื้นเมืองของไทยที่นิยมเพาะเลี้ยงเป็นเวลาหลายร้อยปีมาแล้ว ทั้งนี้เพื่อไว้คู่เล่นและเพื่อกีฬาปลากัดและเป็นที่ยุ้จักกันดีในต่างประเทศมานานเช่นกัน ปัจจุบันประเทศไทยมีการเพาะเลี้ยงปลากัดกันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นปลาที่เลี้ยงและเพาะพันธุ์ได้ง่ายปีหนึ่ง ๆ ประเทศไทยได้ส่งปลากัดไปขายต่างประเทศคิดเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่า 20 ล้านบาท ปลากัดพันธุ์ดั้งเดิมในธรรมชาติ มีสีน้ำตาลขุ่นหรือสีเทาแกมเขียว ครีบและหางสั้น ปลาเพศผู้มีครีบและหางยาวกว่าปลาเพศเมียเล็กน้อย จากการเพาะพันธุ์และการคัดพันธุ์ติดต่อกันมานาน ทำให้ได้ปลากัดที่มีสีสวยงามหลายสี อีกทั้งลักษณะครีบก็แผ่กว้างใหญ่สวยงามกว่าพันธุ์ดั้งเดิมมาก และจากสาเหตุนี้ทำให้มีการจำแนกพันธุ์ปลากัดออกไปได้เป็นหลายชนิด เช่น ปลากัดหม้อ ปลากัดทุ่ง ปลากัดจีน ปลากัดเขมร เป็นต้น การแพร่กระจายของปลากัดพบทั่วไปทุกภาคของประเทศไทยอาศัยอยู่ในอ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ หนอง บึง แอ่งน้ำ ลำคลอง ฯลฯ

ในการเลี้ยงปลากัดเพื่อการต่อสู้ มีการคัดเลือกพันธุ์ให้มีคุณสมบัติเฉพาะที่สามารถใช้ในการต่อสู้ โดยเริ่มต้นจากการรวบรวมปลาจากแหล่งน้ำธรรมชาติเรียกกันว่า ปลากัดป่าหรือปลากัดทุ่ง ที่มีลำตัวค่อนข้างเล็กบอบบางสีน้ำตาลขุ่นหรือเทาแกมเขียว นำมาเพาะเลี้ยงและคัดพันธุ์หลายชั่วอายุ จนได้ปลาที่รูปร่างแข็งแรง ลำตัวหนาและใหญ่ขึ้น สีสดใสสวยสด เช่น สีแดงเข้ม สีน้ำเงินเข้ม น้ำตาลเข้ม หรือสีผสมระหว่างสีดังกล่าว และเรียกปลากัดที่ได้จากการคัดพันธุ์เพื่อการต่อสู้นี้ว่า ปลากัดหม้อ ปลากัดลูกหม้อ หรือปลากัดไทย ต่อมาได้มีผู้พยายามคัดพันธุ์ปลากัด โดยเน้นความสวยงามเพื่อเลี้ยงไว้คู่เล่น โดยคัดพันธุ์เพื่อให้ได้ปลาที่มีครีบยาว สีสวย ซึ่งนิยมเรียกปลากัดลักษณะเช่นนี้ว่าปลากัดจีนหรือปลากัดเขมร ต่างประเทศรู้จักปลากัดในนาม Siamese fighting fish

ปลากัดบ้านนั้นเมื่อนำมากัดกัน จะมีน้ำออกน้ำหนึบไม่มากนัก ระยะเวลาการต่อสู้ของปลาพวกนี้ส่วนใหญ่ไม่เกิน 15-20 นาที แต่ลูกหม้อที่มีการคัด สายพันธุ์มาอย่างต่อเนื่องสามารถต่อสู้ได้นานนับชั่วโมง บางคู่อาจกัดกันข้ามวันข้ามคืน แต่โดยเฉลี่ยแล้วใช้เวลาอย่างต่ำประมาณ 3 ชั่วโมง ปลากัด สามารถต่อสู้อย่างต่อเนื่องได้นาน ๆ โดยไม่ต้องพักยก มีคั้นเพียงการโผล่ขึ้นมาสูบอากาศที่ผิวน้ำในระยะเวลาสั้น ๆ เมื่ออยู่ในสภาพเตรียมต่อสู้ปลา จะมีการแผ่ครีบของเหงือก และปลั่งสีเต็มที่ หันหัวไปในทางเดียวกัน โดยตัวใดตัวหนึ่งอยู่เอียงไปทางด้านหลังเล็กน้อย ปลาจะอยู่ในท่านี้ในระยะเวลาสั้น ๆ เป็นวินาทีหรือหลายนาที แล้วจะเริ่มเข้าโจมตีกันอย่างรวดเร็ว อาวุธหลักที่ใช้ทำร้ายศัตรูคือฟัน การโจมตีจะต่อเนื่องรุนแรง โดยมีระยะ เวลาพักที่ปลาแยกตัวออกมาอยู่ในท่าเตรียมพร้อมในระยะเวลาสั้น ๆ แล้วเข้าต่อสู้กันอีก จุดหลักสำหรับการโจมตีคือครีบกัน ครีบหาง และครีบหลัง ส่วนครีบอกและ

ตะเกียบนั้น มักไม่ได้รับความสนใจมากนัก เมื่อการต่อสู้ผ่านไปเรื่อย ๆ ครีบเดี่ยวเหล่านี้จะถูกกัดขาด วันไปเรื่อย ๆ จนบางครั้งเหลือ แต่โคนของก้านครีบ ซึ่งจะทำให้ประสิทธิภาพในการว่ายน้ำและควบคุมทิศทางลดลง จุดอื่นที่เป็นเป้าหมายของปลาคือด้านข้างลำตัว การกัดบริเวณนี้อย่างรวดเร็วอาจทำให้เกิดร่องหลุม แต่ส่วนใหญ่ไม่ค่อยทำให้ถึงกับเป็นแผลบาดเจ็บ ยกเว้นบริเวณเหงือกที่บางครั้งอาจถูกกัดขาดเป็นแผล ใน การพัฒนาสายพันธุ์ในระยะหลัง ๆ ทำให้ได้ปลากัดที่ฉลาดรู้จักที่กัดเพื่อเอาชนะคู่ต่อสู้ สามารถกัดเฉพาะที่ที่เป็นจุดสำคัญ ๆ และกัดได้แม่นยำและหนักหน่วง

เมื่อปลากัดโจมตีซึ่ง ๆ หน้าไม่สามารถหลบหลีกได้ทัน ปลากัดจะประสานปากเข้ากัดรับ หันส่วนหัวเข้ากัดกันถืออกขากรรไกรแน่น ทำนี้นักเลงปลา เรียกว่า "ติดบิต" ปลากัดจะปล่อยตัวตามยาวทำให้ส่วนที่เหลือของลำตัวหมุนบิตเป็นเกลียว จนจมลงพื้นและคงอยู่ทำนี้ประมาณ 10-20 วินาที จึงแยกจากกันเพื่อขึ้นสู่วิวัฒนาการเพื่อสูบอากาศแล้วกลับมาต่อสู้กันใหม่ในท่าเดิม จริยธรรมของนักเลงแสดงให้เห็นในช่วงนี้ที่ไม่เคยมีปลาคู่ไหนถูก สอบกัดขณะขึ้นสูบอากาศในการต่อสู้บางครั้งอาจจะติดบิตถึง 20 ครั้งจึงจะมีการแพ้การชนะ การแพ้ชนะของปลากัดส่วนใหญ่เกิดจากการยอมแพ้เพราะเหนื่อยและสูญเสียความอดทนมากกว่าถูกพ่ายแพ้จากการบาดเจ็บ เมื่อปลากัดยอมแพ้ ไม่ต้องการต่อสู้จะว่ายน้ำหนี หรือหันด้านหลังเข้าหาเมื่อคู่ต่อสู้เข้าโจมตีก็ถึงเวลาที่จะต้องจ่ายเงินและหิ้วปลากลับบ้าน

จากบันทึกของ เอช เอ็ม สมิต ที่ปรึกษาทางด้านสัตว์น้ำของประเทศไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่ได้ชมดูการกัดปลามากกว่า 100 ครั้ง ยืนยันว่าการกัด ปลาไม่โหดร้ายป่าเถื่อนสยดสยองเหมือนที่เข้าใจกัน แต่เป็นการต่อสู้ที่เร้าใจเต็มไปด้วยศิลปะและความงาม ในลีลาการเคลื่อนไหว ความสง่า คล่องแคล่ว เฉียบแหลม และอดทน เมื่อสิ้นสุดการต่อสู้อันซัดเซอูปลาทั้งคู่อาจอยู่ในสภาพไม่น่ามองเนื่องจากครีบถูกกัดขาดวัน หรือเกือบลุด แต่ในระยะเวลาประมาณ 2-3 สัปดาห์ก็สามารถงอกกลับมาเป็นปกติใหม่จนไม่พบร่องรอยของการบาดเจ็บ

โดยปกตินักเลงปลาทั้งหลายจะมีวิธีการซ่อมปลาเพื่อให้พร้อมในการต่อสู้ โดยอาจใช้วิธีไล่น้ำโดยใช้มือกวมน้ำในอ่างให้น้ำวนอย่างแรง แล้วปล่อยปลา ให้อายุทวนน้ำหรือฝีก ออกกำลังโดยปล่อยปลากัด "ถูกไล่" ที่เป็นปลาไม่สู้ลงไปในโหลให้ซ่อมไล่กัด

นักสู้ผู้เปี่ยมด้วยความรับผิดชอบ

นอกจากการรักษากฎกติกา มารยาทในสังเวียนการต่อสู้แล้ว ความน่ารักอีกอย่างหนึ่งของปลากัดก็คือ ปลาตัวผู้จะเป็นผู้สร้างรัง ดูแลไข่และตัวอ่อน รังจะเป็นหวอดที่ก่อสร้างฟองอากาศที่สูบเข้าไปผสมกับเมือกเหงือกในปาก แล้วนำมาพันเป็นหวอดบริเวณผิวน้ำ เพื่อเป็นที่สำหรับฟองไข่และตัวอ่อนเกาะติด หลังจากเกี้ยวพราตีตัวเมียจนเป็นที่ยินยอมพร้อมใจแล้วก็จะทำการรัด โดยตัวเมียจะปล่อยไข่และตัวผู้จะปล่อยน้ำเชื้อออกมาผสมกันภายนอก ไข่จะฟุ้งหรือออกมาเป็นชุด ๆ และจมลงสู่พื้นอย่างช้า ๆ พ่อแม่ปลาจะใช้ปากสูบฟองไข่แล้วนำไปพันไว้ที่ฟองหวอดจนกว่าไข่จะหมด ซึ่งอาจใช้เวลานับชั่วโมงหลังจากนั้นพ่อปลาจะเป็นผู้ทำหน้าที่เฝ้าระวังไข่และลูกอ่อน ลูกปลาที่เพิ่งฟักออกเป็นตัวจะฟักอยู่ภายใต้หวอดจนไข่แดงถูกใช้หมดและครีบกิน พัฒนามนุษย์ หากลูกปลาหลุดตกจากหวอด พ่อปลาจะทำหน้าที่พาลูกกลับมาพันไว้ที่หวอดดั้งเดิม และคอยเสริมหวอดด้วยฟองอากาศที่พ่นใหม่ อยู่เรื่อย ๆ ในระยะนี้พ่อปลาคอยอยู่ทั้งวัน โดยไม่มีการพักผ่อน นอกจากจะต้องซ่อมแซมหวอดและคอยดูแลลูกปลาที่หลุดตกจากหวอดแล้ว ก็จะต้อง เฝ้าระวังศัตรูที่จะเข้ามากินลูกอ่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแม่ปลาที่จะต้องถูกขับไล่ให้ไปอยู่ห่าง ๆ เนื่องจากชอบกินลูกของตัวเอง

ศัพท์ของนักเลงปลากัด

ถ้าพิจารณาดูให้ดีจะเห็นว่าปลากัดมีอิทธิพลต่อสังคมไทยไม่น้อย คำศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้ในวงนักเลงปลาได้กลายเป็นคำที่ถูกนำมาใช้ในสังคมไทยอย่าง แพร่หลายตั้งแต่ "ลูกหม้อ" ซึ่งหมายถึงผู้ที่มีกำเนิดผูกพันอย่างแท้จริงเหมือนกับปลาลูกหม้อที่ตัดสายพันธุ์ เลือกสรรลักษณะมาอย่าง ต่อเนื่อง "ลูกไล่" ซึ่งหมายถึงคนที่ถูกข่มอยู่ตลอดเวลา คังปลาลูกไล่ที่ไม่ยอมสู้ปลาตัวอื่น "ก้อหวอด" หมายถึงการคิดกระทำ มิติมิร้ายซึ่งเป็นอาการเตรียมการของปลากัดตัวผู้ที่วางแผนจะผสมพันธุ์กับตัวเมีย "ถอดสี" อาการตกใจยอมแพ้ของปลากัด และ "ติดบิต" ซึ่งถูกนำมาใช้ในภาษามวยที่ต่อยแล้วถอดกันแน่น คำเหล่านี้ปัจจุบันถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวันจนเป็นคำธรรมดา ซึ่งคนส่วนใหญ่ จะไม่ทราบว่าแท้จริงแล้วเป็นคำศัพท์ในวงนักเลงปลากัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะที่ดีของปลากัด

การดูลักษณะปลากัดจะดูเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ สี รูปทรง (ครีบและลำตัว) และกริยาอาการ ปลาที่สมบูรณ์มีลักษณะที่ดีจะต้องมีอาการกระฉับกระเฉง มีสีสดใสสวยงาม มีความสมดุลระหว่างขนาดและลักษณะของครีบและลำตัว และมีครีบที่ได้ลักษณะสวยงาม ปลากัดมีครีบเดี่ยวสามครีบ คือ ครีบหลัง ครีบหาง และครีบกัน และมีครีบคู่สองคู่คือครีบท้องหรือทวนหรือตะเกียบและครีบอกซึ่งอยู่ติดบริเวณเหงือก

ครีบหาง เป็นครีบที่มีรูปแบบหลากหลายมากที่สุด รูปแบบโดยทั่วไป สำหรับปลาหางเดี่ยวอาจเป็นหางกลม หางครึ่งวงกลม หางรูปสามเหลี่ยม หางกลมปลายแหลม หางย้วย และหางรูปใบโพธิ์ หางทุกแบบควรมีการกระจาย ของก้านครีบเท่ากัน ระหว่างส่วนบนและส่วนล่างของเส้นที่ลากผ่านแนวขนานลำตัว หางควรแผ่เต็มสมบูรณ์ได้สัดส่วน ในกรณีของปลาหางคู่ลักษณะหางอาจเป็นลักษณะที่เชื่อมต่อกันจนปลายหางเกือบเป็นเส้นตรง หรือเว้าเล็กน้อย หรือเว้ามากเป็นรูปหัวใจ หรือหางแยกที่ซ้อนทับเกยกัน หรือหางที่แยกจากกันเต็มที่ โดยไม่ซ้อนทับ หรือเป็นหางที่เว้าลึกในระดับต่าง ๆ แต่ยังไม่แยกกันเด็ดขาด

ครีบกัน ลักษณะครีบที่ดีควรมีขอบครีบส่วนหน้าและส่วนหลังขนานกันและค่อย ๆ โค้งไปทางด้านหลัง ขอบด้านหน้าและขอบด้านหลัง จะต้องไม่เรียวยแหลมเข้าหากัน ลักษณะที่ดีจะต้องแผ่กว้างทำมุม และซ้อนทับคู่เป็นเนื้อเดียวกันกับครีบหาง แต่ไม่เชื่อมต่อกับครีบหาง

ครีบท้อง ลักษณะควรเหมือนใบมีดที่มีด้านคมอยู่ด้านหลัง ขอบด้านหน้าโค้งเข้าเล็กน้อย ปลายแหลม ครีบทั้งคู่ควรมีความยาวและขนาด เท่ากัน และไม่ไขว้กัน ครีบจะต้องไม่สั้นหรือกว้างเกินไป และไม่ยาวหรือแคบเกินไป

ครีบอก ควรเป็นครีบที่สมบูรณ์กว้างและยาว

การเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ปลากัด

การเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ปลากัด เนื่องจากปลากัดเป็นปลาที่มีนิสัยก้าวร้าว ชอบต่อสู้ เมื่ออายุประมาณ 1 1/2 -2 เดือน การเลี้ยงปลากัด จึงจำเป็นต้องรีบแยกปลากัดเลี้ยงในภาชนะเพียง 1 ตัวก่อนที่ปลาจะมีพฤติกรรมต่อสู้กัน ภาชนะที่เหมาะสมที่สุดควรนำมาใช้เลี้ยงปลากัด ได้แก่ ขวด(สุรา) ชนิดแบนบรรจุน้ำได้ 150 ซีซี เพราะสามารถเรียงกัน ได้ไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ การแยกเพศจะสังเกตเห็นว่าปลาเพศผู้จะมีลำตัวสีเข้ม ครีบยาว ลายบนลำตัวมองเห็นชัดเจนและขนาดมักจะ โตกว่าเพศเมีย ส่วนปลาเพศเมียจะมีสีซีดจาง มีลาดพาดตามยาวลำตัว 2-3 แถบ และมักจะมีขนาดเล็กกว่าปลาเพศผู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดเรื่องการสร้างงานกราฟฟิกในโทรทัศน์

หลักพื้นฐานในการสร้างสรรค์งานกราฟฟิกมี 2 ประการ

1. เอกภาพ unity ในการสร้างสรรค์รายการให้มีประสิทธิภาพ งาน กราฟฟิก จำเป็นต้องมีความสอดคล้องและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับแนวคิด หรือ วัตถุประสงค์ของรายการ ซึ่งครอบคลุมไปถึง ป้ายจ้ยด้านสุนทรียะ และ ป้ายจ้ยด้าน การนำเสนอ ทั้งในแง่สาระ เรื่องราว หรือ บุคลิกของรายการ ตลอดจนมุมมอง การจัดแสง การตัดต่อ หรือ เสียง ส่วนแล้วแต่ต้องดำเนินไปด้วยกันอย่างมีเอกภาพ
2. ความกระชับ clarity ในงานกราฟฟิก ความกระชับเกี่ยวข้องกับความง่าย ของการนำเสนอ ความชัดเจน ของส่วนประกอบงานกราฟฟิก หรือตัวอักษร ป้ายจ้ยด้านหน้าที่ใช้ งาน ในการเตรียมงานกราฟฟิกเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้ความกระชับเกิดขึ้น

ส่วนประกอบของรายการ โทรทัศน์ที่ดีย่อมต้องสามารถสะท้อนแนวคิดของรายการ และสร้างความน่าสนใจใคร่ติดตามให้เกิดขึ้นแก่ผู้ชมได้ การใช้ภาพและเสียงเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวเป็นสิ่งที่ผู้ผลิตรายการต้องสร้างสรรค์ลักษณะต่างๆ ขึ้น หากความเหมาะสมและลงตัวที่จะเกิดขึ้นกับรายการของคน จนทำให้ได้เป็นส่วนประกอบรายการรูปแบบต่างๆ ที่มีหน้าที่จำเพาะของคนในที่สุด

ไตเติ้ล

ไตเติ้ล คือ ส่วนประกอบรายการ โทรทัศน์ที่ทำหน้าที่บอกชื่อรายการ โดยปกติจะอยู่ในส่วนแรกสุดของรายการ ก่อนที่จะนำเสนอเนื้อหาของรายการ คุณลักษณะที่ประกอบขึ้นเป็นไตเติ้ล ได้แก่

รูปแบบการนำเสนอ **ไตเติ้ล**รายการ คือ วิธีการเล่าเรื่องด้วยภาพที่ปรากฏในไตเติ้ลรายการ ไตเติ้ลรายการหนึ่งสามารถมีรูปแบบการนำเสนอมากกว่าหนึ่งวิธีก็ได้ แต่จะมีวิธีการที่โดดเด่นที่สุดของรูปแบบการนำเสนอไตเติ้ลนั้น ได้แก่ การใช้ชื่อรายการ ซึ่งมี 3 ลักษณะ คือ การใช้ชื่อรายการ การใช้โลโก้รายการ และการใช้แนวคิดจากชื่อรายการ ร่องลงมาเป็นการใช้สัญลักษณ์ เพื่อสื่อความหมายของรายการ เช่น โลก ลูกกลม นาฬิกา เป็นต้น การนำเสนอบุคคลทั้ง มี 3 ลักษณะ คือ การแนะนำผู้ดำเนินรายการหรือพิธีกร การแนะนำนักแสดง และการแนะนำแขกรับเชิญ การใช้ภาพแสดงเนื้อหา เพื่อสะท้อนเนื้อหาของรายการโทรทัศน์ เช่น รายการเพลง ใช้ภาพเครื่องดนตรี รายการกีฬาใช้ภาพกีฬาชนิดต่างๆ การสร้างโครงเรื่อง มีการใช้โครงเรื่องเป็นลักษณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำคัญในการเล่าเรื่อง เช่น การนำเสนอสถานการณ์ กำหนดปัญหา ความขัดแย้ง จุดสุดยอดและการคลี่คลาย และ การใช้ภาพที่ไม่เกี่ยวข้องกับชื่อรายการ ซึ่งปรากฏเพียงไม่กี่รายการ

ลักษณะภาพไตเติ้ลรายการ ภาพที่นำมาใช้ในไตเติ้ลรายการมีคุณลักษณะทางภาพที่แตกต่างไปจากภาพในเนื้อหารายการในหลายประเด็น ดังนี้ ในไตเติ้ลรายการโทรทัศน์มีวิธีการสร้างสรรค์ภาพ 2 วิธี คือ การถ่ายทำโดยใช้กล้องโทรทัศน์ ไตเติ้ลรายการที่ต้องการเน้นสาระความจริงให้ปรากฏ เช่น รายการสารคดี หรือรายการถ่ายทอดสดประเภทรายการกีฬา มักใช้วิธีการสร้างสรรค์ภาพวิธีนี้ และการสร้างโดยใช้คอมพิวเตอร์ มีลักษณะที่ไม่เป็นธรรมชาติอย่างเห็นได้ชัด มักใช้วิธีนี้ในรายการแนวจินตคติหรือบันเทิงที่ส่งเสริมจินตนาการ อย่างรายการการ์ตูน รายการเกม และแข่งขันตอบปัญหา เป็นต้น ในบางกรณีมีการใช้ ภาพที่ผสมกันระหว่างการถ่ายทำโดยกล้องโทรทัศน์และการสร้างโดยคอมพิวเตอร์ ปรากฏชัดในไตเติ้ลรายการทุกประเภท โดยเฉพาะชื่อรายการซึ่งได้อาศัยคุณสมบัติของภาพทั้งสองลักษณะ ยังผลให้ภาพมีความแปลกตาน่าสนใจ

ภาพที่นำมาสร้างสรรค์ไตเติ้ล มีอยู่ด้วยกัน 2 ลักษณะ คือ การสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ไตเติ้ลรายการส่วนใหญ่ใช้ภาพที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ทั้งจากการถ่ายทำหรือสร้างภาพโดยคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะได้ภาพที่เป็นไปตามความต้องการของผู้ผลิต และ การใช้ภาพจากเนื้อหารายการ มาผลิตเป็นไตเติ้ล ซึ่งอาจช่วยลดงบประมาณในการผลิตไตเติ้ลลง แต่ผลที่ตามมาคือ ไตเติ้ลไม่สามารถสื่อความหมายและความรู้ลึกคอกย้ำแนวคิดรายการ

ในการแบ่งประเภทของภาพ อาศัยความแตกต่างขององค์ประกอบที่ทำให้เกิดภาพ ปรากฏว่าภาพที่ใช้ในไตเติ้ลรายการส่วนใหญ่เป็น simple shot รองลงมาเป็น developing shot ที่สร้างขึ้นจากคอมพิวเตอร์ ประเภทของภาพที่ไม่ค่อยพบเห็น คือ complex shot วิธีการลำดับภาพที่พบมากที่สุดไนไตเติ้ลรายการคือ การซ้อนภาพ ซึ่งเป็นการนำภาพหนึ่งไปวางบนอีกภาพหนึ่ง การตัดภาพ เป็นวิธีการลำดับภาพที่พบรองลงมา และมี การจางซ้อนภาพ และการกวาดภาพ

องค์ประกอบของการร้อยเรียงภาพ เป็นเงื่อนไขสำคัญในการพิจารณานำภาพแต่ละภาพมาลำดับต่อกัน เพื่อให้เรื่องราวดำเนินไปได้อย่างมีความหมายและน่าเชื่อถือ การให้ข้อมูลที่เพิ่มมากขึ้นเป็นเงื่อนไขที่พบมากในการลำดับภาพไตเติ้ล นอกจากนี้มีการใช้แรงงูใจ ในการเลือกใช้ภาพมาต่อกัน รวมถึงการจัดองค์ประกอบของภาพ โดยการลงมิตีความลึก คือ การทำให้ภาพในจอโทรทัศน์ที่เป็นสองมิติกลายเป็นสามมิติ มีการเปลี่ยนมุมกล้อง และ การสร้างความต่อเนื่องทางการเคลื่อนไหวที่พบได้ในไตเติ้ลรายการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอักษรชื่อรายการ ถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของไตเติ้ลรายการ ชนิดตัวอักษรภาษาไทยที่พบมาก คือ แบบหัวตัดหรือแบบไม่มีหัว พบในรายการทุกประเภท แบบตั้งเดิมหรือแบบมีหัว มีความเป็นทางการ มักพบในรายการแนวข่าวสารหรือสารคดี ประเภทรายการเพื่อการศึกษ แบบประดิษฐ์ ให้ความรู้สึกหลากหลายขึ้นอยู่กับผู้ออกแบบ

ลักษณะตัวอักษร มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไตเติ้ลรายการส่วนใหญ่มีชื่อ และใช้ชื่อรายการที่เป็นภาษาไทยเพียงอย่างเดียว มีบางรายการที่ใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ร่วมกันในชื่อรายการ ชื่อรายการโดยมากมักใช้สีพื้นสีเดียว เพื่อความสะดวกในการอ่าน มีขอบตัวอักษรเพื่อให้เกิดความแตกต่างกับพื้นหลัง และสร้างความเด่น แต่ก็อาจทำให้การอ่านยากขึ้น การใช้ความหนา กับชื่อรายการ อาจจะใช้สีเดียวกันกับพื้นสีตัวอักษรหรือแตกต่างกันก็ได้ เพื่อสร้างให้เกิดมิติแตกต่างจากพื้นหลังที่นำมาประกอบ ชื่อรายการหลายรายการที่มีชนิดของตัวอักษรไม่ใช่เป็นแบบประดิษฐ์ในภาษาไทย หรือแบบ display type ในภาษาอังกฤษ มีการใช้ภาพอื่นๆ มาประกอบกับชื่อรายการ เพื่อให้รายการมีเอกลักษณ์และมีความหมายมากขึ้น จนกลายเป็นโลโก้รายการ สำหรับตำแหน่งที่ตั้งของชื่อรายการบนจอโทรทัศน์ ที่พบมากที่สุดคือตรงกลางจอโทรทัศน์ ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน เพราะเป็นตำแหน่งที่ปลอดภัยที่สุดจากการสูญเสียสัญญาณภาพขณะออกอากาศ

ขนาดของตัวอักษร ที่ใช้ขนาดเดียวกันทั้งชื่อรายการที่พบมากที่สุด คือ ประมาณหนึ่งในห้าถึงหนึ่งในหกของความสูงของจอโทรทัศน์ ส่วนขนาดที่พบบรองลงมาเป็นขนาดหนึ่งในเจ็ด หนึ่งในแปดของความสูงของจอโทรทัศน์ มีคุณสมบัติตัวอักษร ทั้งในด้านความประจักษ์ภาพ ที่ผู้ชมสามารถรับรู้ได้โดยง่ายและตัวอักษรชื่อรายการส่วนใหญ่มีความอ่านง่ายสูง และพบวิธีการปรากฏ โดยเริ่มจาก การตัดภาพ การจางการซ้อนภาพ การกวาดภาพ การเคลื่อนที่เข้าจากด้านนอกจอ การเคลื่อนที่ออกมาจากกลางภาพ การเคลื่อนที่ของกล้อง การพลิกภาพ การเขียน การเกิดแสงจ้า และ การประกอบขึ้นเป็นชื่อรายการ

ลำดับในการนำเสนอในไตเติ้ลรายการ คือ

สถานี - ร่วมกับ - บริษัทผู้ผลิตรายการ สถาบัน - ผู้สนับสนุน - รายการ - เสนอ - ชื่อรายการ - ผู้ดำเนินรายการ - ทีมงาน

(ซึ่งไตเติ้ลบางรายการอาจจะมีการสลับเปลี่ยน หรือไม่เสนอบางลำดับ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้เสียงในรายการไตเติ้ล มี 4 ลักษณะ

- เสียงดนตรี รายการส่วนใหญ่เลือกใช้เสียงดนตรีเพื่อสร้างความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยมีการเลือกใช้ท่วงทำนองที่แตกต่างกันไปตามประเภทรายการ มีเพลงแนะนำชื่อรายการ เพลงแนะนำรายการ เพลงเนื้อหาของรายการ
- คำพูด ทำหน้าที่ให้ข้อมูล การพูดทักทาย การแจ้งให้ผู้ชมทราบถึงเนื้อหาของรายการ
- โฆษณาผู้สนับสนุนรายการ
- แนะนำผู้ร่วมรายการและผู้ดำเนินรายการ

องค์ประกอบทางสุนทรียะ aesthetic factors ของเสียง

1. วัตถุ บุคคลกับพื้นหลัง figure- ground เป็นการเลือกใช้เสียงที่เหมาะสม ที่เข้ากันได้ระหว่าง วัตถุ บุคคลกับพื้นหน้า กับพื้นหลัง
2. มิตติของเสียง perspective การเลือกใช้เสียงในระยะภาพที่แตกต่างกัน เสียงในระยะใกล้ ให้มิติของการปรากฏมากกว่าเสียงในระยะไกล มิตติของเสียงยังขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของวัตถุ บุคคลกับพื้นหลังด้วย
3. ความต่อเนื่อง continuity เป็นการกำหนดให้เสียงมีความดังและมีคุณภาพต่อเนื่องตลอดในชุดของภาพที่ตัดต่อไว้ การรักษาความต่อเนื่องของเสียงประกอบ จะทำให้ผู้ชมรับรู้เสียงที่ปรากฏเบื้องหน้ายังคงดำเนินต่อเนื่องไปโดยไม่คำนึงว่าเสียงเบื้องหน้าเปลี่ยนระดับหรือคุณภาพไปแล้วก็ตาม

ความยาวของไตเติ้ลรายการ

ส่วนใหญ่ความยาวประมาณ 10-60 วินาที

ลีลาของไตเติ้ลรายการ การใช้องค์ประกอบส่วนต่างๆ ทั้งด้านภาพ เสียง ตัวอักษร วิธีการลำดับ

ภาพ ลีลาที่พบ ส่วนใหญ่จะสนุกสนาน ร่าเริง สร้างแรงกระตุ้นให้เกิดความสนใจ เช่น รายการกีฬา มักใช้ภาพเคลื่อนไหว ไม่หยุดนิ่ง สร้างความฮึกเหิม และความครื้นเครง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อินเทอร์ลูด

อินเทอร์ลูด ส่วนประกอบรายการโทรทัศน์ที่อยู่ต่อจากเนื้อหารายการก่อนที่จะตัดเข้าสู่โฆษณา หรืออยู่หลังจากโฆษณาก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหา รายการ มักมีชื่อรายการประกอบเสมอ ทำหน้าที่บอก ผู้ชมถึงรายละเอียด และเนื้อหารายการขณะนั้น

รูปแบบในการนำเสนออินเทอร์ลูด มักจะนำเอาชื่อรายการ ไล่ไปมาใช้ในการทำ อินเทอร์ลูด อาจมีการสร้างชื่อรายการในลักษณะที่แตกต่างไว้ตรงช่วงนี้ด้วย เพื่อสร้างความแตกต่าง และไม่เบื่อ ให้แก่ผู้ชม และยังสามารถให้ผู้ชมรูดติดตามด้วย

ตัวอักษรในอินเทอร์

ตัวอักษรชื่อรายการ ตัวอักษรชื่อช่วงรายการจะเป็นในลักษณะเดียวกับตัวอักษรชื่อรายการ ทั้ง ชนิดตัวอักษร ขนาด ลักษณะการจัดวาง การปรากฏบนหน้าจอของตัวอักษร

การใช้เสียงในอินเทอร์ลูด ประกอบด้วยดนตรี การใช้คำพูด คำบรรยายโฆษณาผู้สนับสนุนรายการ และเพลงที่ใช้เป็นเพลงไตเติ้ลรายการ

ท้ายรายการ

ท้ายรายการ เป็นส่วนประกอบรายการโทรทัศน์ ที่อยู่ลำดับท้ายสุดของรายการ มีหน้าที่สำคัญในการ บอกขอบคุณผู้มีส่วนในการผลิต ผู้สนับสนุน

รูปแบบในการนำเสนอท้ายรายการ ส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหารายการ การตัด ภาพเข้ามาหลังจากเนื้อหารายการ การสร้างความเปลี่ยนแปลงทางสีและแสง การลดขนาดของภาพ ให้เล็กกว่าปกติ

ลักษณะของภาพท้ายรายการ เป็นภาพที่บอกถึงเนื้อหาเรื่องราวโดยตรง ท้ายรายการส่วนใหญ่ใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพจากเนื้อหาในรายการ หรือภาพการทำงานที่บางครั้งไม่ได้แพร่ภาพ เช่น ภาพหลุดของผู้ร่วมรายการ ภาพในตอนต่อไป บางรายการก็มีการนำภาพไตเติ้ลมาทำการตัดแปลงเล็กน้อยและใส่ชื่อผู้ร่วมรายการ และ ผู้สนับสนุนรายการลงไป โดยส่วนใหญ่แล้วท้ายรายการจะแสดงความขอบคุณ โดยแสดงโลโก้และภาพผู้สนับสนุนรายการ และภาพสุดท้ายคือภาพของบริษัทที่ผลิตรายการ

การใช้เสียงในท้ายรายการ มีการใช้เสียงแบบเดียวกับส่วนประกอบรายการโทรทัศน์อื่นๆ คนตรีที่ใช้ ต้องมีการสอดคล้องกับตัวไตเติ้ล และอินเตอร์ลูด บางทีก็ใช้เป็นเพลงเดียวกันเลย เพื่อสร้างความ เป็นเอกภาพ และง่ายต่อการจดจำ และไม่สร้างความสับสน ให้กับผู้ชม

ในการสร้างสรรค์ส่วนประกอบต่างๆของรายการ โทรทัศน์จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของรายการที่สะท้อนผ่านเนื้อหารายการโดยรวม แล้วนำมาสร้างสรรค์ให้เกิด เป็นความคิดรวบยอดที่สามารถถ่ายทอดเป็นส่วนประกอบรายการต่างๆ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ส่วนประกอบรายการที่สำคัญที่สุดคือ ไตเติ้ลรายการ เพราะเป็นส่วนประกอบรายการลำดับแรก ที่ผู้ชมจะได้รับชม ต้องสามารถสร้างความประทับใจ นำติดตามเมื่อแรกเห็น และสามารถถ่ายทอดสาร แนวคิดรายการได้ การเผยแพร่ตนของรายการมีมากขึ้นเมื่อได้เห็นตัวอย่าง รายการ ที่สามารถให้ รายละเอียดบางส่วนเพื่อเร้าใจ กระตุ้นความสนใจแก่ผู้ชมให้ติดตามรายการต่อไป และเมื่อผู้ชมชม รายการได้ระยะหนึ่งก่อนที่จะตัดเข้าสู่โฆษณา ก็ย้ำเตือนให้ผู้ชมได้รับรู้ว่ารายการที่กำลังชมอยู่นั้นคือ รายการอะไรด้วย อินเตอร์ลูด และเมื่อรายการกำลังสิ้นสุดลงการขอบคุณผู้สนับสนุนรายการก็เป็น หน้าที่ของท้ายรายการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของรายการต้นแบบ รายการ “ศึกษานิทรรศการ”

รายการศึกษานิทรรศการ เป็นรายการที่พบประเภทวิทยุ มีจุดประสงค์ในการส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรมกีฬาของไทย ให้คงรักษาไว้ซึ่งสิ่งอันดีในมรดกตกทอดกันมาช้านาน

รูปแบบรายการ “ศึกษานิทรรศการ”

เวลา ทุกวันเสาร์ เริ่ม 14.00 น. ทางสถานีวิทยุช่อง 3

ประเภทรายการ กีฬา

กลุ่มเป้าหมาย ผู้ชมนอกเขตตั้งแต่ 25-50 ปี

ผู้ฟังจูงใจ ตั้งแต่ 25-50 ปี

บุคลิกรายการ แข็งแกร่ง อิงเนื้อหา ชวนชมและแสดงถึงความบันเทิงไทยโบราณ เช่น มวยคาดเชือก

ลักษณะภาพไตเติล ใช้ภาพในกีฬาที่พบบ่อยจะต่อกันบนเวที ประกอบกับเสียงดนตรีที่มีจังหวะเร็ว ีัดคล้ายกับกีฬาคาดเชือกโบราณ ส่วนภาพในลักษณะสามมิติเข้ามาประกอบกับภาพจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อินเตอร์ดูด ส่วนประกอบรายการโทรทัศน์ที่อยู่ต่อจากเนื้อหารายการ เป็นส่วนบอกรายละเอียดของรายการขณะนั้น รายการ สีกันทรชัยกับเสงรายละเอียครอบที่ซัก และ ชื่อของนักมวยที่ทำการชกในเวลานั้น

ท้ายรายการ ส่วนประกอบรายการโทรทัศน์ที่อยู่ท้ายสุดของรายการ ตัวรายการก็แสดงรายชื่อผู้สนับสนุน โดยใช้ถักกรล้งา บนพื้นเสด็จรเวศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิเคราะห์ สรุปข้อมูล

ส่วนประกอบของรายการโทรทัศน์ ที่อยู่ลำดับแรกสุดคือ ไตเติ้ล การสร้างความประทับใจ ประการแรกที่ผู้ชมสามารถรับรู้ได้ คือ การปรากฏของไตเติ้ลรายการ เพราะไตเติ้ลรายการช่วยในการบอกกล่าวและแนะนำผู้ชมให้รับรู้ถึงลีลา ของรายการ อาทิ อารมณ์ บุคลิก และเมื่อจำแนก ส่วนประกอบของรายการโทรทัศน์ ก็ได้ดังนี้

ส่วนประกอบรายการโทรทัศน์

ไตเติ้ล ส่วนประกอบรายการโทรทัศน์ที่อยู่ในลำดับแรกของรายการ มักแสดงถึงชื่อรายการ

ตัวอย่างรายการ ส่วนประกอบรายการโทรทัศน์ที่อยู่ถัดจากไตเติ้ล ทำหน้าที่นำเสนอตัวอย่างเนื้อหา รายการที่กำลังจะออกอากาศ

อินเตอร์จูด ส่วนประกอบรายการโทรทัศน์ที่อยู่ต่อจากเนื้อหารายการก่อนที่จะตัดเข้าสู่โฆษณา หรืออยู่หลังจากโฆษณาก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อ หารายการ มักมีชื่อรายการประกอบเสมอ

ท้ายรายการ ส่วนประกอบรายการโทรทัศน์ที่อยู่ท้ายสุดของรายการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบรายการและประเภทเนื้อหารายการ

รายการโทรทัศน์แต่ละรูปแบบมีการสร้างสรรค์ภาพโต้ตอบรายการเพื่อบ่งบอกแนวคิดรายการเป็นสองลักษณะ ลักษณะแรกเป็นการใช้ภาพในรายการมาสร้างสรรค์ ลักษณะที่สอง เป็นการสร้างสรรค์ภาพขึ้นมาใหม่โดยมีความเกี่ยวข้องกับประเภทเนื้อหารายการ โดยทั้งสองแบบต่างเป็นวิธีการแสดงความคิดของรายการผ่านโต้ตอบรายการได้ทั้งสิ้น

รายการละครเลือกใช้ภาพดารานักแสดงมาเป็นส่วนประกอบ ในการทำโต้ตอบรายการ รายการเพลงใช้ภาพจากมิวสิกวิดีโอ หรือมีการสร้างสรรค์งานกราฟฟิกในรูปแบบแปลกใหม่เร้าอารมณ์คนดู ในการที่จะสื่อสารแนวคิดของรายการ วิธีในการนำเสนอก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้สามารถสะท้อนแนวคิดรายการได้ง่ายยิ่งขึ้น เช่นการตัดต่อรวดเร็วกระชับฉับไวในรายการข่าว แสดงถึงความทันสมัย รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ การสร้างสรรค์ภาพโดยใช้คอมพิวเตอร์เข้าช่วย ทำให้เกิดภาพที่แปลกตามากยิ่งขึ้น เสริมจินตนาการ ให้กับผู้ชม จังหวะและรูปแบบในการนำเสนอนี้เป็นแรงกระตุ้นที่ดี ที่ทำให้ผู้ชมหันมาให้ความสนใจกับตัวรายการ และเนื้อหาที่จะเป็นตัวแทนบอกความมีคุณภาพของรายการอีกครั้ง

กล่าวโดยสรุปว่า การใช้ภาพเพื่อแสดงแนวคิดของรายการ ด้วยการใช่วิธีการนำเสนอในลักษณะต่างๆ โดยมีองค์ประกอบศิลปะเป็นหลักในการสร้างสรรค์ล้วนแต่ช่วยทำให้ส่วนประกอบรายการมีความน่าสนใจ ทั้งในเชิงความหมายและความงามมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ผลิตรายการต้องให้ความสำคัญ ทว่าในความเป็นจริงแล้ว รายการโทรทัศน์หลายรายการมีส่วนประกอบรายการที่เป็นเพียงแค่ไม้ประดับรายการ ไม่มีความสำคัญ กล่าวคือ ผู้ผลิตรายการไม่ได้ตระหนักถึงหน้าที่อันสำคัญของส่วนประกอบรายการ ทั้งหน้าที่ในการบอกแนวคิดรายการ หรือหน้าที่โครงสร้างความน่าสนใจแก่ผู้ชม การไม่ให้ความสำคัญกับส่วนประกอบต่างๆของรายการ แสดงให้เห็นถึงความไม่พิถีพิถันในการผลิตส่วนประกอบรายการ การรู้จักใช้องค์ประกอบทางศิลปะเพื่อสื่อสารให้มีความงามที่น่าสนใจ และมีความหมายสื่อถึงแนวคิดของรายการ มีปรากฏให้เห็นเพียงบางรายการเท่านั้น รายการส่วนใหญ่มีการใช้ส่วนประกอบรายการนอกเหนือไปจากหน้าที่ที่ควรจะเป็น เช่น การเป็นพื้นที่โฆษณา การส่งเสริมการตลาดในรูปแบบต่างๆ ยังผลให้ส่วนประกอบรายการไม่มีความน่าสนใจ และไม่แสดงถึงแนวคิดสำคัญของรายการ เป็นแค่เพียงพื้นที่ทางธุรกิจที่ไม่เอื้อประโยชน์แก่ผู้ชมแต่อย่างใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางในการออกแบบ

ลักษณะของรายการที่ต้องการนำเสนอปรับเปลี่ยน

รายการศึกวันทรงชัย เป็นรายการกีฬาประเภท มวย มีจุดประสงค์ในการส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรมกีฬาของไทย เราจึงมุ่งหาแนวทางในการออกแบบใหม่เพื่อให้เกิดความแตกต่างและบรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการให้เด็กวัยรุ่นหันมาให้ความสนใจในศิลปะไทย ดังนั้นในขั้นตอนการออกแบบเราก็ต้องคำนึงถึงความสนใจและวิธีการเรียกร้อยกลุ่มเป้าหมายหลัก ซึ่งก็คือกลุ่มวัยรุ่น ให้ได้มากที่สุด และในการออกแบบภาพไคเดิ้ล อินเตอร์วูด บทส่งท้ายรายการ "ศึกวันทรงชัย" ในครั้งนี้ก็มีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง เพื่อใช้เป็นหลักในการออกแบบงานดังนี้

รูปแบบรายการ	" ศึกวันทรงชัย "
เวลา	ทุกวันเสาร์ เริ่ม 14.00 น. ทางสถานีวิทยุช่อง 3
ประเภทรายการ	กีฬา
กลุ่มเป้าหมายรอง	ผู้ชายอายุตั้งแต่ 18-30 ปี ผู้หญิงอายุตั้งแต่ 20-30ปี
กลุ่มเป้าหมายรอง	ผู้ชายอายุตั้งแต่ 28-50 ปี ผู้หญิงอายุตั้งแต่ 28-50 ปี
บุคลิกรายการ	แข็งแกร่ง ฮึกเหิม แสดงถึงความเป็นไทย แต่เพิ่มสีสันจัดจ้านและสร้างความร่วมสมัยให้กับรูปแบบรายการมากยิ่งขึ้น ดึงความสนใจจากกลุ่มเป้าหมาย เ้าอารมณ์ น่าติดตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดประสงค์หลัก

1. แสดงความงามทางด้านภาพ การหาแนวคิดและวิธีการออกแบบที่สามารถบอกเราเรื่องราวของรายการได้อย่างลงตัว และชัดเจน โดยผ่านความงดงามจากท่ามวย หรือองค์ประกอบต่างๆ
2. การให้ข้อมูลของศิลปะมวยไทยจากอดีตสู่ปัจจุบัน ใต้เต็ลรายการที่คิดว่าเราจะสามารถสื่อสาร และมอบสารประโยชน์อันเป็นสิ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบรายการ ไม่ใช่ว่ามีขึ้นเพื่อเหตุผลทางธุรกิจเพียงอย่างเดียว ทางผู้จัดทำจึงพยายามหาหนทางในการออกแบบให้เกิดการให้ข้อมูลเบื้องต้นกับผู้ชมด้วย
3. การเปรียบเทียบกับศิลปะการละเล่นชนิดอื่นของไทย โดยต้องมีความเกี่ยวเนื่องกันอยู่ด้วย เช่น โกล่ชนและปลากัด ซึ่งเป็นการละเล่นพื้นบ้านของไทย อีกทั้งยังเป็นการละเล่นที่เป็นในลักษณะการต่อสู้ จึงช่วย เพื่อการเอาชนะตามสัญชาตญาณ เฉกเช่นเดียวกับ มวยไทย
4. สามารถดึงดูดความสนใจ สร้างอารมณ์ตื่นเต้น กระตุ้นความรู้สึกให้เกิดความต้องการดูรายการ อาจจะเป็นการตัดภาพที่รวดเร็ว กระชับ เปลี่ยนภาพตัดไปมา หรือ การใช้เสียงประกอบที่ตื่นเต้น จังหวะเร็ว เน้นเสียงกลอง เสียงปี่ เสียงเชียร์ สร้างอารมณ์เหมือนอยู่ในสนามมวยจริงๆ

จากจุดประสงค์หลักข้างต้น และองค์ประกอบรายการอื่นๆ ทำให้เราใช้เป็นแนวทางในการออกแบบลักษณะภาพ และเสียง ได้ดังนี้

ลักษณะภาพใต้เต็ล

1. แสดงความงามทางด้านภาพ การหาแนวคิดและวิธีการออกแบบที่สามารถบอกเราเรื่องราวของ รายการ ได้อย่างลงตัว รวมไปถึงสามารถให้เกร็ดความรู้และความเป็นมาของมวยไทย เราจึงเลือก ที่จะนำเสนอใต้เต็ล อินเตอร์ลูค และท้ายรายการด้วยวิธี การใช้ภาพตัดปะ photomontage ศิลปะการใช้ภาพตัดปะ เป็นกลวิธีในการนำเสนอรูปแบบหนึ่งที่มุ่งเน้น ที่จะรวมภาพจากหลากหลายที่ หลายรูปแบบ อาจจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นภาพจากหลายๆสมัย นำมาตัดปะรวมเข้าด้วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความหมายใหม่ ขึ้นกับภาพ หรือ งานชิ้นนั้น ทางผู้จัดทำจึงสังเกตเห็นว่าการใช้กลวิธีในการออกแบบเช่นนี้ น่าจะช่วยให้ เราสามารถถ่ายทอดสารไปสู่คนดูได้รวดเร็ว และเข้าถึงได้ทันที ซึ่งวิธีนี้ยังสามารถควบคุมถึง องค์ประกอบทางศิลปะ และ สื่อสารกับผู้ชมผ่านศิลปะในรูปแบบต่างๆของไทยได้อีกด้วย

2. การให้ข้อมูลของศิลปะมวยไทยจากอดีตสู่ปัจจุบัน แนวทางในการออกแบบ แบบ photomontage เป็นการนำภาพ องค์ประกอบต่างๆ มาใช้ในการนำเสนอ ตัดปะร่วมกันเข้าเป็นเรื่องราว ดังนั้น เราสามารถหยิบองค์ประกอบต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นงานศิลปะบนกล่องไม้จิตรูปนักมวย ภาพสถานที่ใน การฝึกมวยสมัยก่อน มาประกอบกันขึ้นเป็นอีกภาพหนึ่งขึ้นมา โดยใช้สีมาเป็นตัวกำหนดก่อให้เกิด เอกภาพในงานออกแบบมากยิ่งขึ้น

3. การทำให้งานออกแบบมีความเป็น เอกภาพเราต้องคำนึงถึงหลาย ปัจจัย แต่ ใน การ ออก แบบ ใน ลักษณะ photomontage ซึ่งเป็นการนำารูปจาก หลายที่มา หลายรูปแบบมาประกอบกัน จำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่เป็นตัวกำหนดถึง สิ่งที่เป็นเอกภาพเดียวกันกล่าวคือ การใช้ สี โดยโทนสีที่เราเลือกใช้ ก็ได้แนวคิด มาจากศิลปะบน โปสเตอร์หนังไทยเป็น

หลัก เพราะมีความชัดเจนของสี รูปแบบการใช้ และสื่อถึงความเป็นไทยที่ร่วมสมัยและยังปรากฏให้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นอยู่ในปัจจุบัน ตามสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับมวย ไม่ว่าจะเป็น กางเกงมวย แผ่นป้าย ประชาสัมพันธ์

4. การเปรียบเทียบกับศิลปะการละเล่นชนิดอื่นของไทย การทำไต่เตลให้เกิดความสมบูรณ์และสามารถเชื่อมโยงไปสู่สิ่งต่างๆได้เป็นการ สร้างสรรค์งานที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้รับชมอย่างสูง และการเปรียบเทียบ ยังก่อให้เกิดความชัดเจนและเข้าใจในสิ่งที่เราเปรียบเทียบได้ดียิ่งขึ้น ดังเช่นการเลือกใช้ ไก่ชนมาเปรียบกับมวยไทย ซึ่งทั้งสองเกี่ยวพันกัน โดยทั้งสองเป็นศิลปะของชาติไทย เป็นกีฬาพื้นบ้านมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นการต่อสู้ที่มุ่งเน้นเอาชนะการ แสดงความยิ่งใหญ่ และ สัญชาตญาณของการเอาชีวิตรอด อีกทั้งมีองค์ประกอบในแง่ของกลุ่มผู้ให้ความสนใจเข้ามาเป็นตัวเสริมอีกด้วย ผู้จัดทำจึงเห็นว่าหากนำมาใช้และเปรียบเทียบกัน เราจะสามารถสื่อความหมายไปสู่ผู้ชมได้ง่ายยิ่งขึ้น

5. สามารถดึงดูดความสนใจ สร้างอารมณ์ตื่นเต้น กระตุ้นความรู้สึกให้เกิดความต้องการดูรายการนอกจากนี้มีการใช้แรงจูงใจ อาจจะเป็นวิธีในการเลือกใช้ภาพมาต่อกัน รวมถึงการจัดองค์ประกอบของภาพ โดยการวางมิติความลึก คือ การทำให้ภาพในจอโทรทัศน์ที่เป็นสองมิติ กลายเป็นสามมิติ มีการเปลี่ยนมุมมองกล้อง และการสร้างความต่อเนื่องทางการเคลื่อนไหวที่พบได้ในไต่เตลรายการ การสับเปลี่ยนภาพอย่างรวดเร็ว พร้อมกับใช้จังหวะเพลงที่ตื่นเต้นเร้าอารมณ์ ย่อมส่งผลให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ เสียงที่ใช้ อาจมีการนำเสียงปี่ กลอง ฉิ่ง หรือ เสียงเชียร์มาตัดต่อ เกิดเป็นทำนองที่ร่วมสมัย และตื่นเต้นเร้าใจ สามารถจินตนาการถึงเวทีมวยจริงๆได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการออกแบบ

ในการออกแบบนั้นจำเป็นที่จะต้องมีแนวทางและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างถี่ถ้วน ตลอดจนการออกแบบแก้ไขเพื่อพัฒนาให้เกิดแนวทางและการสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่โดยอิง จากข้อมูลศิลปะหรือวัฒนธรรมแต่เดิมมา เป็นการหาแนวทางพัฒนากرافิกไทยต่อไป โดยในการออกแบบได้เลือกรายการ อินเตอร์รูค และท้ายรายการในครั้งนี้ก็มีหลักแนวทางอยู่คือ

1. สื่อถึงความ เป็นไทย
2. บอกเล่าเรื่องราวจากอดีตสู่ปัจจุบัน
3. การใช้ศิลปะแบบไทย
4. สามารถกระตุ้นความรู้สึก เร้าอารมณ์
5. เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย สามารถเรียกร้องความสนใจจากกลุ่มวัยรุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างที่ 1

ขั้นตอนที่ 1

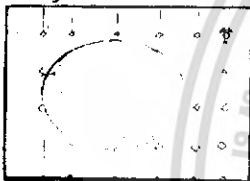
ในการตีความถึงศิลปะแบบไทยและคำนึงถึงประวัติศาสตร์ของไทย เราจึงได้หยิบยกลายน้ำแบบไทย มาเป็นต้นแบบในการศึกษาและหาคำประกอบที่เหมาะสมเพื่อสร้างสรรค์เป็นกราฟฟิกประกอบรายการ โดยการนำภาพจากฝาผนังวัด เป็นภาพลายน้ำ มาทำการตัดทอนรูปทรง และสร้างรูปทรงใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

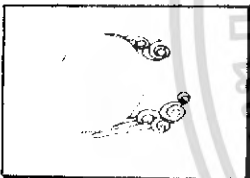
ขั้นตอนที่ 2

Storyboard

Scene	Shot
Action	
Dialogue	
Timing	

Scene	Shot
Action	
Dialogue	
Timing	

Scene	Shot
Action	
Dialogue	
Timing	

Scene	Shot
Action	
Dialogue	
Timing	

Scene	Shot
Action	
Dialogue	
Timing	

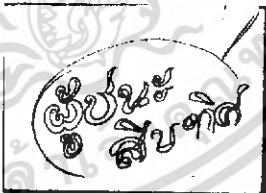
Storyboard

Scene	Shot
Action	
Dialogue	
Timing	

Scene	Shot
Action	
Dialogue	
Timing	

Scene	Shot
Action	
Dialogue	
Timing	

การออกแบบ story board ชุดนี้ ต้องการแสดงเรื่องราววิถีชีวิตไทยที่ผูกพันกับ สายน้ำ การเอาชีวิตรอด การต่อสู้เพื่อที่จะมีชีวิต อยู่ต่อ โดยมีการใช้ปลา กัด ไก่ชนมาเปรียบเทียบกับมวยไทย เพื่อให้เกิดภาพที่ชัดเจนขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

ในการออกแบบภาพประกอบและเรื่องราว ยังไม่แปลกใหม่และยังไม่สามารถสร้าง ความน่าสนใจให้กับกลุ่มเป้าหมายได้ การใช้สีและภาพประกอบถึงแม้จะเป็นในลักษณะไทย แต่ยังไม่ร่วมสมัย ยังไม่สร้างความประทับใจนัก การใช้สีในรายการโทรทัศน์ ควรเป็นสีทันสมัย เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ชม โดยการออกแบบในขั้นแรกยังไม่สามารถสร้างความแปลกใหม่ได้ และการใช้สีก็เป็นแบบ สีเดียว monotone ซึ่งทำให้ขาดความน่าสนใจ ผู้ชมเกิดความเบื่อไม่น่าติดตาม ส่วนในเรื่องเนื้อหาที่ยังไม่สามารถถ่ายทอดเรื่องราว รายละเอียดของมวย

หนทางในการแก้ไข

การออกแบบ ต้องยึดหลักจุดประสงค์ให้ดี ระวังการสับสนในขณะออกแบบ ต้องหาวิธีเรียกร้องความสนใจจากกลุ่มเป้าหมายหลักนั่นคือ กลุ่มวัยรุ่น โดยต้องหาสิ่งที่กลุ่มเป้าหมายต้องการ การนำเสนอที่แปลกใหม่จำเป็นต้องมีการทดลองทำและพัฒนาให้เกิดรูปแบบที่เหมาะสม

แบบร่างขั้นที่ 2

Story Board

โปรแกรมที่ใช้

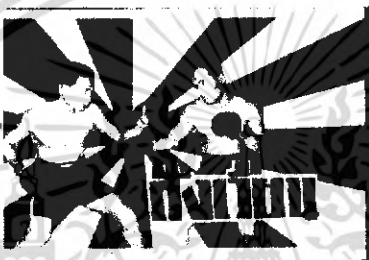
Adobe Photoshop

Adobe After affect

Storyboard

Scene	Shot
Action	
Dialogue	
Timing	

Scene	Shot
Action	
Dialogue	
Timing	

Scene	Shot
Action	
Dialogue	
Timing	

Scene	Shot
Action	
Dialogue	
Timing	

แบบร่างขั้นที่ 2 เป็นการนำศิลปะการวาดไปไฮเตอร์หนังไทยในอดีตมาเป็นต้นแบบในการพัฒนางาน โดยการใช้กราฟฟิกและตัวอักษรที่มีความเป็นไทย แต่ก็มีความร่วมสมัยมาพัฒนา การนำภาพเก่ามาตัดประกอบเข้ากันองค์ประกอบต่างๆเพื่อสร้างความหมายใหม่ขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

ในการออกแบบครั้งที่ 2 นี้ เริ่มเข้าใจแนวทางในการออกแบบและยึดหลัก จุดประสงค์ตอนแรก จนสามารถนำภาพมาพัฒนาจนเกิดเป็นรูปแบบที่ค่อนข้างชัดเจน ทั้งด้านภาพ ด้านสีที่ใช้ แต่ยังคงเรื่องราวเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอยังไม่หนักแน่น เรื่องราวไม่ต่อเนื่อง สร้างความรู้สึกสะกดใจให้กับผู้รับชม อีกทั้งการเคลื่อนไหวเพียงเชิงซ้ำ ไม่เร้าอารมณ์ ทำให้ไม่เกิดการกระตุ้นและไม่สามารถบอกได้ว่าเป็นรายการประเภทใด

หนทางการแก้ไข

เริ่มจากการเขียนเรื่องราวที่ต้องการบอกเล่าอย่างชัดเจน และร้อยเรียงเรื่องผ่านองค์ประกอบต่างๆ ค้นหาข้อมูลที่หลากหลายแบบทั้งสิ่งพิมพ์ ข่าวของเครื่องใช้ และอื่นๆ การพัฒนาด้านองค์ประกอบศิลป์จึงเป็นต้องหาแนวทางที่เหมาะสม การเลือกใช้สีที่ไม่ทำให้ภาพดูเซยหรือด้าสมัย แต่ต้องสร้างความทันสมัย และน่าสนใจโดยผ่านท่วงทราฟิคไทยในรูปแบบแก้ไขได้

ขั้นตอนการออกแบบตัวอักษร (Lettering Design)

การออกแบบตัวอักษรครอบคลุมความหมายของการออกแบบ 2 แนวทาง คือ การออกแบบตัวอักษรรูปทรงใหม่ [new letter forms] เป็นการออกแบบตัวอักษรที่ไม่เคยปรากฏรูปแบบมาก่อน ก่อให้เกิดตัวอักษรที่มีรูปทรงเฉพาะ เป็นเอกลักษณ์ โดดเด่นแยกออกจากกัน และอีกแนวทางหนึ่งคือ ศิลปะการออกแบบจัดเรียง คือ การออกแบบโดยเลือกตัวอักษรมาจัดเรียงให้เกิดความหมายและความรู้สึก โดยต้องสร้างความสัมพันธ์ให้กับข้อความและรูปแบบตัวอักษร โดยมีหลักในการพิจารณา ดังนี้

1. ชนิดตัวอักษร [type style]
2. บุคลิกของตัวอักษร [type character]
3. ขนาดของตัวอักษร [type size]

ในการออกแบบตัวอักษร มีหลักอยู่ 2 ประการ คือ

1. ความคุ้นเคย และรับรู้ได้ว่าตัวอักษรนั้นเป็นตัวอักษรอะไร ตัวอักษรที่ได้รับการออกแบบใหม่ ต้องสามารถเอ่ยได้ว่าคือตัวอะไร
2. การจัดเรียงเนื้อหาต้องมีความชัดเจน อ่านง่าย ชัดเจน สวยตาในการอ่าน
3. การใช้รูปแบบในการออกแบบ โดยอิงการใช้อักษรบนแผ่นโปสเตอร์หนึ่งสมัยก่อน

ตัวอักษร “ สีวันตรงชัย ”

ตัวอักษร “ สังเวียน ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบดนตรีประกอบ [Television Sound]

เสียงมีวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร มีหน้าที่ และองค์ประกอบทางสุนทรียะที่น่าศึกษา

ลักษณะทั่วไปทางเสียงโทรทัศน์ มีการสะท้อนความจริง reflection of reality ลดความชัดเจนของภาพ โดยลักษณะทางเทคนิค 2 รูปแบบ ได้แก่ เสียงพูด บทสนทนา บทบรรยาย และเสียงประกอบ คือ เสียงแวดล้อม

หน้าที่ของเสียง sound functions

1. ให้ข้อมูล information คำพูดสามารถสื่อความหมาย แทนภาพได้หลายภาพ โดยเฉพาะคำประเภท นามธรรมต่างๆ
2. แสดงความสัมพันธ์ กับสิ่งภายนอก ได้แก่ พื้นที่ เวลา สถานการณ์ ป้ายภายนอก
3. การแสดงความสัมพันธ์ กับสิ่งภายใน ได้แก่ อารมณ์ ป้ายภายใน พลัง และโครงสร้าง

การใช้เสียงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความน่าสนใจและสร้างอารมณ์ร่วมให้ผู้ชมคล้อยตามได้ การใช้เสียงประกอบที่ตื่นเต้น จังหวะเร็ว เน้นเสียงกลอง เสียงปี่ เสียงเชียร์ สร้างอารมณ์เหมือนอยู่ในสนามมวยจริงๆ ย่อมช่วยเสริมให้ภาพเคลื่อนไหวเป็น ไปอย่างถูกจังหวะและสามารถปลุกเร้าอารมณ์ผู้ชมได้อย่างสมจริง โดยมีหลักในการจัดทำเพลงประกอบดังนี้

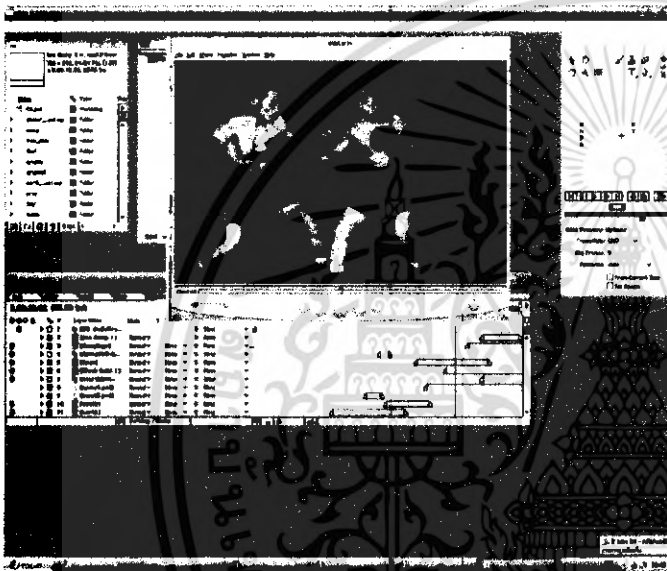
1. เพลงที่ใช้มีเสียงของปี่ กลอง เสียงเชียร์ สร้างความรู้สึกรักอีกหิม เตรียมพร้อมที่จะแข่งขัน ปลุกเร้าอารมณ์คนดูก่อนการแข่งขันจริง
2. เพลงนั้นต้องร่วมสมัย มีความเป็นสมัยใหม่อยู่ด้วย โดยการใช้เสียงสังเคราะห์ และเครื่องดนตรีสากล เล่นไปพร้อมกับเครื่องดนตรีไทยเพื่อสร้างให้เกิดจุดพอดีและกลายเป็นรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์
3. ใช้จังหวะเพลงที่เร็ว กระชับ สร้างอารมณ์ตื่นเต้น ยิ่งการใช้เสียงกลองยังสามารถขับเน้นอารมณ์การต่อสู้ เหมือนการเตรียมออกรบในสมรภูมิ
4. เพลงที่ใช้ต้องมีเอกลักษณ์ เมื่อผู้ชมได้ยินต้องสามารถจดจำได้ทันทีและสามารถระลึกได้ว่าเป็นเพลงประกอบรายการอะไร ดังนั้นควรมีการจัดทำขึ้นมาใหม่เพื่อให้เกิดรูปแบบที่เฉพาะเจาะจง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดลองทำภาพเคลื่อนไหว

การทดลองเพื่อหารูปแบบในการนำเสนอรูปแบบใหม่ เกิดการเคลื่อนไหวที่แปลกตาและสร้างความน่าสนใจ

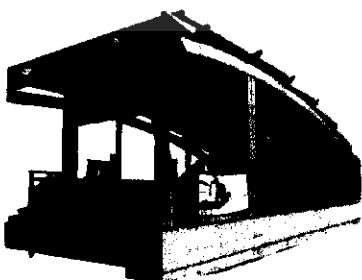
ขั้นตอนในการทำ

1. ทำภาพเคลื่อนไหว โดยใช้วิธีตัดสลับ ภาพตัดแปะต่อเนื่องไปตลอด โดยใช้องค์ประกอบต่างๆ ที่สื่อถึงความเป็นมวย เช่น สถานที่ ผู้คน และอื่นๆ

2. การทำภาพเคลื่อนไหวจะเป็นในลักษณะตัดสลับไปมา เช่น ท่ามวย ก็ จะทำการถ่ายเป็นท่าๆ และนำมาเรียงต่อกัน ทำให้เกิดรูปแบบที่น่าสนใจ อีกรูปแบบหนึ่ง

3. จัดองค์ประกอบของภาพ โดยการถ่วงมิติความลึก คือ การทำให้ภาพในจอโทรทัศน์ที่เป็นสองมิติ กลายเป็นสามมิติ มีการเปลี่ยนมุมกล้อง และการสร้างความต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปขั้นตอนการออกแบบ

ในการออกแบบและพัฒนางานกราฟฟิค จำเป็นต้องมีการวางแผนที่ดี การกำหนดเวลา ขั้นตอนการทำงานอย่างชัดเจน เพื่อให้เราจะได้สามารถกำหนดเวลาในการทำได้พอเหมาะ หากการออกแบบและจัดทำมีหลายขั้นตอนก็ควร กำหนดหนทางและวิธีการออกแบบที่เหมาะสมที่สุด

1. รวบรวมข้อมูล

แนวคิดในการออกแบบภาพเคลื่อนไหวเพื่อการใช้งาน

ตัวอย่างการใช้ภาพเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ

รวบรวมแง่คิดมุมมองในการใช้งานภาพเคลื่อนไหวของผู้มี

ประสบการณ์ในการออกแบบเพื่อศึกษาถึงปัญหาและวิเคราะห์หา

ข้อสรุปเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

Xerox /scan ตัวอย่างหนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ ที่อธิบายเกี่ยวกับ

ภาพเคลื่อนไหว หรือมีการออกแบบสาริต ให้เห็นการใช้งานใน

รูปแบบต่างๆ รวมถึงการย่อ ขยายขนาดเพื่อสังเกตการณ์

เปลี่ยนแปลง

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์หลักการนำ ภาพเคลื่อนไหวมาใช้ในรูปแบบต่างๆ

หาแนวทางการออกแบบที่สอดคล้องกับทฤษฎีการออกแบบและ

ส่งเสริมเนื้อหาด้วยเรื่องมวยไทย

วิเคราะห์รูปแบบการจัดวาง การนำเสนอ เพื่อให้เหมาะกับเนื้อหา

ภายในภาพเคลื่อนไหว และผู้รับสารมากที่สุด

3. นำเสนอแบบร่างและทดลองทำภาพเคลื่อนไหว โดยจัด

องค์ประกอบของภาพ โดยการลงมิติความลึก คือ การทำให้ภาพ

ในจอโทรทัศน์ที่เป็นสองมิติกลายเป็นสามมิติ มีการเปลี่ยนมุมมอง

กล้อง และการสร้างความต่อเนื่อง

4. ปรับปรุงแบบร่าง และภาพเคลื่อนไหวเพื่อให้ได้แบบที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

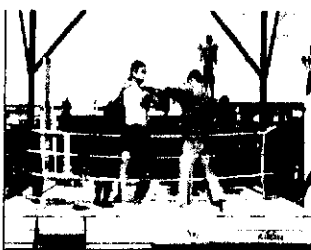
บทที่ 5

ผลงานจริง

ในการพัฒนาการออกแบบงานสามารถพบรูปแบบที่สมบูรณ์และเหมาะสมที่สุด จำเป็นต้องมี
การวางแผนที่ดี มีการทดลอง ทั้งรูปแบบในกรณีทัศนภาพ การใช้ภาพต้องสร้างความเข้าใจที่
สามารถเข้าใจได้ง่าย รวดเร็วและสามารถคงไว้ได้ การสื่อสารผ่านทางภาพจำเป็นต้องสร้างความ
เข้าใจให้ในสากล ผู้รับสารทุกคนสามารถเข้าใจได้ในทิศทางเดียวกัน ถึงจะเรียกว่าการบรรลุผลของ
“ การสื่อสาร ”

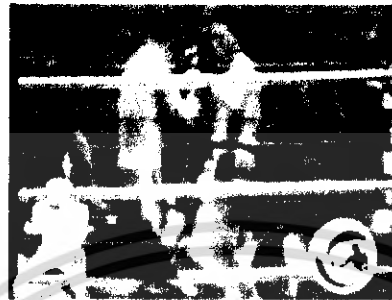
ผลงานจริง

ใต้ศิลปะรายการ “ สักวันทรงชัย ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อินเทอร์เน็ตรายการ “ศึกวันทรงชัย”

ท้ายรายการ รายชื่อผู้สนับสนุนรายการ “ศึกวัน ทรงชัย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดใต้เด็ก ในแต่ละชั้น

ชั้น 1

เป็นฉากวิถีใต้เด็ก ซึ่งใช้รถ เพื่อดพระแก้ว รดสามล้อ มาประกอบกัน เพื่อแสดงถึงประเทศไทย มีรูปนั่งมวยยก มือไหว้แสดงความเคารพ เป็นการเปิดฉาก

ชั้น 2

ใช้ดอกไม้ซึ่งเป็นดอกไม้สำหรับไหว้ครูเป็นองค์ประกอบหลัก แสดงถึงการแสดงความเคารพครูบาอาจารย์

ชั้น 3

นำป้ายสักประชาสัมพันธ์ การแข่งขันมวย มาเป็น องค์ประกอบแสดงถึงการเผยแพร่มวยในสากล

ชั้น 4

นำท่าการรำยี่มาไหว้ครู และการเปลี่ยนแปลงของ เครื่อง แต่งกายของมวยไทย แสดงถึงการพัฒนาเพื่อการรักษา กีฬามวยให้คงไว้ชั่วลูกหลาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีน 5

ใช้สื่อ มาเป็นสัญลักษณ์แสดงถึง ความแข็งแกร่ง
การ ต่อสู้เพื่อการอยู่รอด เหมือนดัง สิงค์หนุ่ม

ซีน 6

การเปลี่ยนจากทั้งการใช้สีที่เป็น โทน
ตรงกันข้าม และองค์ประกอบหลักในภาพ เพื่อ
แสดงการพัฒนา การเปลี่ยนแปลงของ มวยไทย

ซีน 7

น้ำใจชน ซึ่ง เป็นสัญลักษณ์เปรียบกับ
มวย ที่ต้องต่อสู้และเป็นที่ประจักษ์การเล่นของ
ไทยมาแต่ครั้งโบราณ

ซีน 8

อาการของผู้คนเมื่ออยู่ในอาคารสูง
อาการสนุกจากการเล่นเชียร์ฝั่งที่ตัวเองชื่นชอบ
อาการเหนื่อยหน่ายจนขยับและมีเสนาห์ในตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

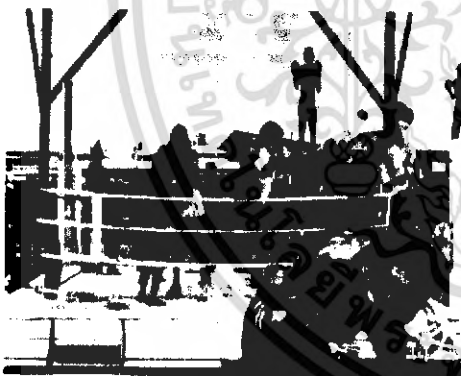
จีน 9

นำเอากล่องไม้จีนซึ่งมีรูปนักมวย ซึ่งนี่
เป็นตัวยืนยันได้ว่ามวย อยู่คู่สังคมไทยมาช้านาน

จีน 10

เวทีซ้อมมวยเก่า ลูกศิษย์ที่ฝึกซ้อมกับ
อาจารย์ วัฒนธรรมการต่อสู้ที่ถูกถ่ายทอด
จากรุ่นสู่รุ่น

จีน 11

ในอดีต สิ่งเหล่านี้เป็นของที่มีคนกลัว

จีน 12

ค่ายมวยเก่า สถานที่ฝึกมวยในอดีตที่ถูก
แปรเปลี่ยนเป็น โรงยิมใหญ่โตเช่นปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จีน 13

การฝึกซ้อม ฝึกฝนที่หนักหน่วง
เตรียมพร้อมสู่การสู้ศึกบนสังเวียน

จีน 14

ได้ใกล้ชิดราชการ “ศึกษานทรงชัย”
เป็นการเน้นย้ำราชการอีกครั้งก่อนตัดเชิ
ผู้ดีราชการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดอินเตอร์ดูตในแต่ละจีน

จีน 1

เป็นภาพกราฟฟิคของนักมวยอยู่ในท่าเตรียมการต่อสู้

จีน 2

ภาพกราฟฟิคไรกรากถูกถ่ายเป็นเวที

จีน 3

มีข้อมูลแนะนำรายละเอียดของรายการขณะนั้น
อาจเห็นทั้งบอกจำนวนยก ชื่อผู้แข่งขัน และอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดของท้ายรายการรายชื่อผู้สนับสนุน

ชั้น 1

ท้ายรายการ เป็นการนำแอนิเมตยสารมวยในอดีตนมา
เป็นต้นแบบและทำการเคลื่อนไหวภาพบางส่วน

ชั้น 2

การเลือกใช้อักษรและสี ได้ใช้กราฟฟิคไทย
มาใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงการร่วมสมัย
และได้กลิ่นอายความเป็นไทยอย่างชัดเจน

ชั้น 3

การเลือกใช้สี การวางองค์ประกอบ
จะใช้สีสดและวางภาพให้มีลูกเล่น
เพื่อสร้างความรู้สึกร่าเริง น่าติดตาม

ชั้น 4

การใช้สี จัดงาน สีที่ตัดกัน เพื่อเสริมความโดดเด่น
ให้กับผู้สนับสนุนและการทำหน้าที่ชัดเจนตลอด
เป็นการเน้นจุดสำคัญ

รับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
มิได้ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ประเมินผลโครงการ

ในการออกแบบและพัฒนาไต่เต้ล อินเตอร์ลูด และ ทำยรายการ ของรายการ โทรทัศน์ “ คีกรวันทรงชัย ” ซึ่งเป็นรายการกีฬามวย ทำให้เห็นถึงหนทางในการออกแบบที่สามารถสื่อสารกับ ผู้ชมรายการ โดยเราสามารถใส่เนื้อหา สาระ และประ โยชน์นี้ให้กับผู้ชม เป็นการแสดงให้เห็นถึงการ พัฒนาการออกแบบไต่เต้ล อินเตอร์ลูด และ ทำยรายการ ที่ต้องการเอื้อประ โยชน์แก่ผู้ชม โดยไม่หวัง ผลตอบแทนด้านการโฆษณา และยังสามารถส่งสารถึงคนดูได้อีกด้วย

บทสรุปโครงการ

สรุปว่า การใช้ภาพเพื่อแสดงแนวคิดของรายการ ด้วยการใช่วิธีการนำเสนอในลักษณะที่มี องค์ประกอบศิลปะเป็นหลักในการสร้างสรรค์และการสื่อสารผ่านภาพที่นำมาจากหลากหลายที่ก็ สามารถสร้างความหมายใหม่ขึ้นมาได้ ล้วนแต่ช่วยทำให้ส่วนประกอบรายการมีความน่าสนใจ ทั้ง ในเชิงความหมายและความงามมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ผลิตรายการต้องให้ความสำคัญ ทั้ง หน้าที่ในการบอกแนวคิดรายการ หรือหน้าที่โครงสร้างความน่าสนใจแก่ผู้ชม ถึงแม้ว่าในการจัด ทำงานออกแบบชิ้นนี้ยังไม่สมบูรณ์มากนัก และยังมีหลายจุดที่ควรดำเนินการแก้ไข แต่นี่ก็เป็นการ นำไปสู่การพัฒนาการออกแบบในอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจุดประสงค์หลักในการออกแบบก็เพื่อสื่อสาร และส่งสาร ไปยังผู้รับสาร ให้เกิดความเข้าใจ อย่างรวดเร็วและชัดเจนมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการออกแบบควรมีการวางแผนงานที่เหมาะสม ต้องมีการวางแผนการทำงานให้ ชัดเจนและ จัดทำงานให้ตรง ตามกำหนดเวลาเพื่อไม่ให้เกิด ความวุ่นวายในขณะทำงาน และ หากการทำงานเป็นไป อย่าง ล้าช้าเลยกำหนดการก็ควรทำแต่ละขั้นขึ้นตอน ไปพร้อมๆกัน และ เนื่องจากการทำงาน โดย ใน โครงการนี้มีความจำเป็นในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นหลัก เพื่อใช้ในการเคลื่อนไหวและแสดงผล ทำให้จำเป็นที่ต้องมีการเตรียมพร้อมทั้งในแง่อุปกรณ์ การตรวจสอบสภาพของเครื่องมือ หรือ การเตรียมพร้อมฝึกใช้งาน โปรแกรมที่จำเป็นต้องใช้ โดยต้องฝึกฝน เรียนรู้ ตลอดเวลาและหาหนทางและรูปแบบในการนำเสนอใหม่ๆมาใช้เพื่อหาหนทางการออกแบบที่ สมบูรณ์ที่สุด ปัญหาอย่างหนึ่งในการออกแบบ โครงการนี้คือใช้โปรแกรมที่ยังไม่ชำนาญ ส่งผลให้ การทำงานเกิดการล้าช้า และไม่สามารถใช้ โปรแกรมได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

อย่างไรก็ตามในการออกแบบนักออกแบบจำเป็นต้องหัดเรียนรู้เทคนิคหรือรูปแบบใหม่ ตลอดเวลาเพื่อการพัฒนาที่ดียิ่งขึ้น และการวางแผนงานอย่างเป็นระบบก็เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เราสามารถทำงานได้อย่างถูกต้องไม่สับสน และสามารถวางแผนเวลาการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน อีกทั้งการยึดในหลักหรือเงื่อนไขการออกแบบที่ตนเป็นผู้กำหนดตั้งแต่แรกก็ทำให้นักออกแบบสามารถเลือกทำในสิ่งที่ตรงกับจุดประสงค์หลัก ไม่หลงทางทำการออกแบบที่ไม่ตรงกับเป้าหมาย ทั้งหมดนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งที่นักออกแบบรุ่นต่อไปจะสามารถเข้าใจ และ พัฒนาการออกแบบต่อไป

บรรณานุกรม

- คอน จาริก. “ ไก่ชนสมเด็จพระนเรศวรและของดีเมืองพิษณุโลก, ” เทียบรอบโลก. กันยายน 2533.
 นิติต ตั้งตระการพงษ์. ไก่ชนพระนเรศวรมหาราช. พิษณุโลก: ตระกูลไทย. 2535.
 สัตว์ ๑๒ นกัษัตร์ไทย. กรุงเทพฯ : สารคดี,2539.
 สุวภาแก้วสุข และประวิทย์ สุวณิชย์. “ ไก่งามเพราะขน, ”
 สารคดี. ฉบับเดือน กุมภาพันธ์ 2531
 อ่ำพล สุวรรณชาติ. “ ไก่ชน, ” ศิลปวัฒนธรรม. 18(8) : 164-170 ; มิถุนายน 2540.
 หนังสือมวยชาติไทย หอสมุดศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
 หนังสือประวัติศาสตร์กราฟฟิคไทย . อนนก นาวิกมูล หอสมุดสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.
 หนังสือร้อยปีหนังไทย . อนนก นาวิกมูล หอสมุดสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.
<http://www.chingmaizoo.com/animal/pg-an 056.asp>
<http://www.gaichon.com/story4.htm>
www.school.net.th/library/ create-web/10000/science/10000-1874.html

คำนำ

ในปัจจุบัน รายการโทรทัศน์เป็นสื่อที่เข้าถึงผู้คนได้ง่ายที่สุด และก็มีรายการหลากหลายรูปแบบ ซึ่งต่างก็ต้องการสร้างความน่าสนใจให้กับรายการของตนเอง การสร้างความประทับใจประการแรกสำหรับผู้ชมสามารถรับรู้ได้ คือ การปรากฏของไตเติ้ลรายการ มันเป็นตัวบ่งชี้ประเภท และชักนำกลุ่มเป้าหมายผู้ชมเป็นอันดับแรก ดังนั้นด้วยการใช้วิธีการนำเสนอในลักษณะที่มีองค์ประกอบศิลปะเป็นหลักในการสร้างสรรค์และการสื่อสารผ่านภาพ ล้วนแต่ช่วยทำให้ส่วนประกอบรายการมีความน่าสนใจ ทั้งในเชิงความหมายและความงามมากยิ่งขึ้น

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้